

การถ่ายภาพเชิงศิลปะเรื่อง “สิ่งที่แฝงมากับความรัก”

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “THE OTHER SIDE OF LOVE.”

นาย อรรถสิทธิ์ ศรีสิทธิ์

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 86812
วัน,เดือน,ปี 16 ส.ค. 2552

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

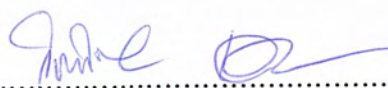
ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

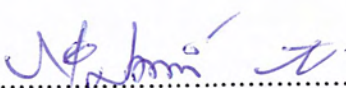
การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง “สิ่งที่แฝงมากับความรัก”

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “THE OTHER SIDE OF LOVE”

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ ๒๐/๓/๖๗.....
(อาจารย์กิตติชัย เกษมसानต์)

หัวหน้าภาควิชา..... วันที่ ๙ เม.ย. ๖๗.....
(อาจารย์รัศมี รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ สิ่งที่แฝงมากับความรัก
The Other Side of Love.

ชื่อ นายอรรถสิทธิ์ ศรีสิทธิ์
สาขาวิชา การถ่ายภาพ
คณะ ภาควิชานิเทศศิลป์
ปีการศึกษา สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติชัย เกษมสานต์

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นผลงานต่อเนื่องจากงาน “อีกด้านของความรัก” ในวิชาโครงการพิเศษ ปีการศึกษา 1/2546 โดยได้พัฒนาแนวความคิดและวิธีการสร้างสรรค์ให้มีความลึกซึ้งและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

โดยมีวัตถุประสงค์ที่ต้องการนำเสนอแนวความคิดส่วนตัวที่มีต่อความรักในสังคมปัจจุบัน ซึ่งเต็มไปด้วยความซับซ้อน และความฉาบฉวย อันเนื่องมาจากรูปแบบวิถีชีวิต ค่านิยมและทัศนคติของคนในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

นำเสนอด้วยวิธีการถ่ายภาพเชิงศิลป์ ซึ่งได้ผสมผสานวิธีการถ่ายภาพแพนร่วมกับวิธีการตกแต่งภาพด้วยคอมพิวเตอร์

ซึ่งในสาระสำคัญของเนื้อหาต้องการปลุกเร้าและกระตุ้นเตือน ความรู้สึกร่วมของผู้ชมให้พิจารณาทัศนคติของตนเองที่มีต่อความรักภายใต้สภาพสังคมปัจจุบัน ผ่านสัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ในแต่ละภาพของงานชุดนี้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ

คุณสุกัญญา เดิบโต คุณสุพัตตรา ศรีสิทธิ์ สำหรับครอบครัวที่ดี การสนับสนุนและความเข้าใจตลอดเวลาที่ผ่านมา

อาจารย์กิตติชัย เกษมสานต์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ที่ให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้าน

คณาจารย์ในโครงการศิลปนิพนธ์ทุกท่านสำหรับการแนะนำและคำวิจารณ์

คุณกรกฤษ เจียรพินิจนันท์สำหรับการแนะนำและคำวิจารณ์

คุณศิริชัย ทหรานนท์ คุณธเนศ บุญประสาน ให้ความอนุเคราะห์ด้านเครื่องแต่งกายจากห้องเสื้อ THEATRE

คุณจิรวัดน์ ศรีเดือนสร้อย สำหรับการแนะนำและคำวิจารณ์

คุณพันธุ์ลิริ สิริเวชพันธุ์ สำหรับการแนะนำและคำวิจารณ์

อาจารย์ วิทวัน จันทร สำหรับการคำสัมภาษณ์ด้านวัฒนธรรมศิลปะตะวันออก

คุณศราวุธ แพนสิงห์ สำหรับการคำสัมภาษณ์ด้านประวัติศาสตร์ศิลป์

คุณศิริพล สีลาภิรมย์ อนุเคราะห์ภาพประกอบงาน

คุณเอกสิทธิ์ บุญมาก คุณปัทมา กัณหาโยธิน ให้ความอนุเคราะห์ด้านอุปกรณ์ตลอดการศึกษา ณ สจล.

เพื่อนๆจากศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เพื่อนๆภาควิชาศิลปะศิลป์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ศิลปนิพนธ์เล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งในโครงการศิลปนิพนธ์ภาพถ่ายเชิงศิลปะชุด “สิ่งที่แฝงมากับความรัก The Other Side of Love : Somethings are Inside.” ซึ่งได้รวบรวมแนวความคิด กระบวนการสร้างสรรค์ และภาพผลงานไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ โดยกล่าวถึงทัศนคติส่วนตัวที่มีต่อความรักในสังคมปัจจุบัน

ซึ่งธรรมชาติของการกำเนิดมนุษย์ ทุกคนล้วนต้องเคยได้รับความรักตามกระบวนการทางธรรมชาติ ได้รับการดูแลเอาใจใส่ โอบอุ้ม โดยครอบครัวและสภาพแวดล้อม จนเติบโตด้วยเจริญพันธุ์ที่ก่อให้เกิดสัญชาตญาณการสืบพันธุ์ และด้วยสติปัญญาของมนุษย์ที่ก่อให้เกิดขนบประเพณี วัฒนธรรม หรือกติกาของสังคม อันทำให้เรามีความแตกต่างในการเลือกคู่จากสัตว์อื่นซึ่งเราเรียกสิ่งนั้นว่าความรัก

และด้วยประวัติศาสตร์อันยาวนานของมนุษยชาติที่บ่งชี้วิวัฒนาการของสังคมและสภาพแวดล้อม หรือปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขต่อการเกิดความรู้สึกรัก ที่นับวันก็ยิ่งมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เมื่อความรักไม่ได้มีเพียงแค่ด้านที่สวยงาม และยิ่งในสังคมเมืองที่ทำให้ความรักไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของคนสองคนอีกต่อไป ทำให้ผมมีความสนใจรูปแบบความซับซ้อนของความรู้สึกนี้ในเชิงวิเคราะห์ และพัฒนารูปแบบความคิดออกมาเป็นภาพถ่าย เพื่อถ่ายทอดทัศนคติส่วนตัวต่อความรักของคนในสังคมปัจจุบัน

ดังนั้น นอกจากวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามหลักสูตรแล้ว ศิลปนิพนธ์เล่มนี้ยังเปรียบเสมือนการบันทึกทัศนคติของผม ผ่านสถานการณ์การณ์จริงที่เกิดขึ้น ในห้วงเวลาหนึ่งของสังคมตามวัย ความรู้ และประสบการณ์ที่มีอยู่ ซึ่งหากมีข้อบกพร่องประการใด ผมผู้จัดทำขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
บทที่	
1.บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	2
1.3 ขอบเขตและข้อตกลงเบื้องต้นในการศึกษา.....	3
2.แนวความคิดเรื่องสิ่งที่แฝงมากับความรัก.....	4
2.1 ตารางความสัมพันธ์ตามแนวความคิดในโครงการศิลปนิพนธ์.....	4
2.2 ทฤษฎีสัญชาตญาณ.....	5
2.3 แนวความคิดพื้นฐานทางพฤติกรรมมนุษย์.....	5
2.4 พฤติกรรมการปรับตัว.....	5
2.5 แนวความคิดเรื่องสิ่งที่แฝงมากับความรัก.....	6
3.ประวัติศิลปินและตัวอย่างงานที่มีอิทธิพลต่อโครงการศิลปนิพนธ์.....	8
3.1 ทิม เบอร์ตัน.....	8
3.1.1 บทวิเคราะห์อิทธิพลที่ได้รับ.....	9
3.2 กุสตาฟ คลิมต์.....	11
3.2.1 บทวิเคราะห์อิทธิพลที่ได้รับ.....	18
3.3 อะฟอง มาเรีย มูซา.....	20
3.3.1 บทวิเคราะห์อิทธิพลที่ได้รับ.....	21
3.4 เออร์วิน โอลาฟ.....	22
3.4.1 บทวิเคราะห์อิทธิพลที่ได้รับ.....	27
4.ขั้นตอนและวิธีการสร้างผลงาน.....	28
4.1 บทสัมภาษณ์ ข่าวนและบทความที่เกี่ยวข้อง.....	28
4.1.1 การวางแผนและจัดการงานถ่ายภาพ.....	28
4.1.2 นิยามรูปแบบวัฒนธรรมตะวันออกในสากลโลก.....	32
4.1.3 การวิเคราะห์รูปแบบศิลปะของกุสตาฟ คลิมต์.....	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 สถานภาพทางเพศของสตรีในสังคมไทยในปัจจุบัน.....	38
4.1.4.1 พ่อเลวข่มขืนลูก หนี-จับล่ามโซ่.....	38
4.1.4.2 รุมโทรมอีกขี้อึ้ง 13ปี.....	39
4.2 บทสรุปเนื้อเรื่องในการนำเสนอแนวความคิด.....	41
4.2.1 Fake1.....	41
4.2.2 Fake2.....	41
4.2.3 Pain.....	41
4.2.4 Sex.....	42
4.2.5 Chain.....	42
4.3 ภาพร่าง.....	43
4.4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายและแผนผังการจัดแสง.....	45
4.5 ตัวอย่างวิธีการตกแต่งภาพด้วยคอมพิวเตอร์.....	46
5. ภาพผลงานจริง.....	49
บทสรุป.....	62
บรรณานุกรม.....	63
ประวัติผู้เขียน.....	64

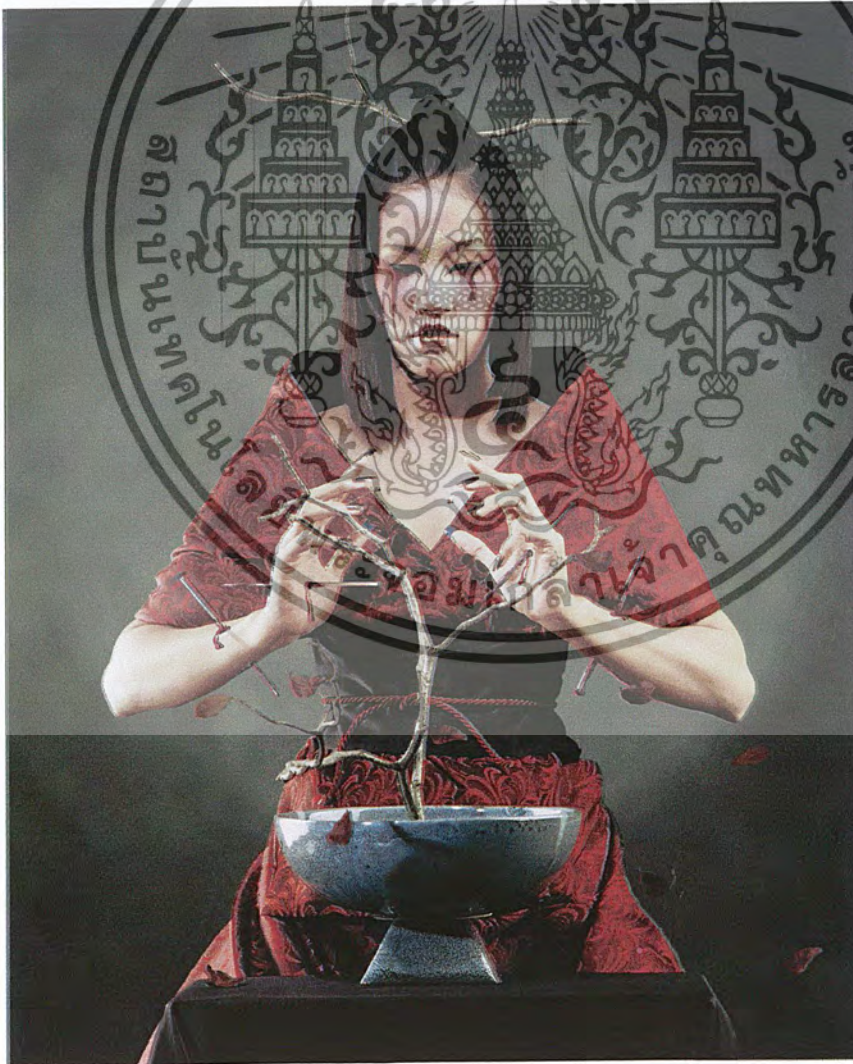
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

โครงการศิลปนิพนธ์ชุด สิ่งที่แฝงมากับความรักนี้ เป็นงานที่ได้รับการพัฒนาต่อเนื่องจากงาน “อีกด้านของความรัก” ในวิชาโครงการพิเศษ ปีการศึกษา 1/2546 ซึ่งว่าด้วยทัศนคติในด้านลบของความรัก โดยแยกออกเป็น 1.ความเจ็บปวดจากการฟืนทน 2.การจมอยู่กับอดีต 3.การหลอกตัวเอง ซึ่งได้ประยุกต์การออกแบบสไลด์ของภาพและเสื้อผ้าทั้งสามชุดให้แตกต่างกันเพื่อแทนค่าผู้หญิงทุกคนจากส่วนต่างๆของโลก ว่าล้วนแต่มีความเจ็บปวดจากความรักด้วยกันทั้งนั้น โดยมีลักษณะร่วมทางสัญลักษณ์ คือตะปูที่ทิ่มแทงแทนความเจ็บปวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยระยะเวลาที่จำกัดในการสร้างงานทำให้ไม่สามารถอธิบายทัศนคติที่มีอยู่ให้ครอบคลุมได้อย่างเต็มที่ จึงมีความต้องการที่จะนำงานดังกล่าวมาพัฒนาต่อ ซึ่งได้รับคำแนะนำที่ดีจากอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการและความอนุเคราะห์จากที่ปรึกษาภายนอกสถาบัน ทำให้เกิดการปรับปรุงรูปแบบของงานให้มีความร่วมสมัยและหลากหลายมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

ด้วยสภาพสังคมที่เต็มไปด้วยค่านิยมแบบวัตถุนิยม ทำให้ผมมีทัศนคติด้านลบต่อผู้คนที่ยึดติดกับคุณค่าสิ่งของนอกกาย ร่วมกับประสบการณ์ความรักของตนเองและผู้คนรอบข้างที่ได้รับอิทธิพลจากค่านิยมดังกล่าว ได้ทำให้เกิดการศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการปฏิบัติสัมพันธ์ความรักของคนในสังคมปัจจุบัน ที่เต็มไปด้วยความซับซ้อน โดยต้องการถ่ายทอดแนวความคิดผ่านมุมมองส่วนตัวด้วยกระบวนการภาพถ่ายเชิงศิลป์ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจและอ้างอิงจากแนวความคิดเรื่องความไม่สมบูรณ์แบบของมนุษย์ที่ปรากฏอยู่ในงานทุกชิ้นของทิม เบอร์ตัน

ผนวกกับความสนใจในรูปแบบศิลปะอาร์ต นูโว และการปฏิบัติศิลป์ช่วงปลายศตวรรษที่ 19 สู่ต้นศตวรรษที่ 20 โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ กุสตาฟ คลิมต์และ อะฟอง มาเรีย มูซา ผู้สร้างรูปแบบศิลปะที่เปี่ยมด้วยความวิจิตร อ่อนช้อย ทั้งเรือนร่างของสตรีและลวดลายต่างๆที่นำมาตกแต่งในภาพ และด้วยคุณลักษณะเด่นในด้านถ่ายทอดความงามดังกล่าว ผมจึงมีความต้องการที่จะประยุกต์รูปแบบศิลปะนี้เข้ากับงานถ่ายภาพเชิงศิลป์ของผม โดยเชื่อมโยงแนวความคิดเรื่องความรักในเชิงบวกและการปรุงแต่งคุณค่าความงามภายนอกของคนในสังคมปัจจุบันเข้ากับการประดิษฐ์ลวดลายของ ศิลปะอาร์ต นูโว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งในสาระสำคัญของเนื้อหาต้องการปลุกเร้าและกระตุ้นเตือน ความรู้สึกของผู้ชมให้พิจารณาทัศนคติของตนเองที่มีต่อความรักภายใต้สภาพสังคมปัจจุบัน ผ่านสัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ในแต่ละภาพของงานชุดนี้

1.3 ขอบเขตและข้อตกลงเบื้องต้นในการศึกษา

งานชุดสิ่งตีพิมพ์ที่แฝงมาด้วยความรักนี้มุ่งเน้นที่จะนำเสนอประเด็นของความขัดแย้ง ระหว่างความงามและความอัปลักษณ์ โดยได้แรงบันดาลใจด้านความงามจากทฤษฎะด้านบวกของความรัก และความอัปลักษณ์ก็คือสิ่งที่แอบแฝงมากับความดีงามของความรักนั่นเอง ซึ่งผมได้นำรูปแบบของศิลปะอาร์ตนูโวทางตะวันตกมาผสมผสานเข้ากับกลิ่นอายศิลปะทางตะวันออก เพื่อสร้างภาพและลวดลายความงามในลักษณะภาพถ่ายบุคคลและภาพถ่ายเฟชั่น และใช้เทคนิคการตกแต่งภาพทางคอมพิวเตอร์สร้างพื้นผิวพิเศษ เป็นบาดแผลและร่องรอยที่แทนค่าความเจ็บปวดหรือแนวความคิดเชิงลบ ที่จะผสานกลมกลืนซึ่งกันและกันอยู่ภายในภาพนั้นๆ โดยได้วางกรอบภาพให้เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้งที่มีสัดส่วนสูงกว่าปกติ ซึ่งเป็นความประทับใจส่วนตัวจากขนาดภาพของศิลปิน อาร์ต นูโว

ในด้านตัวแบบ ที่ใช้ผู้หญิงเอเชียทั้งหมดด้วยเพราะรสนิยมส่วนตัวที่มีความชื่นชมในสตรีระ ความงาม อารมณ์ และความรู้สึกที่เกิดจากวิถีชีวิตของผู้หญิงเอเชีย ซึ่งผมได้ใช้เป็นหนึ่งในทัศนธาตุของความงามแบบ โอเรนท์อล รวมไปถึงการออกแบบเสื้อผ้า องค์ประกอบทางด้านสี สัน และลวดลายทางตะวันออกที่ได้ประยุกต์ให้ดูสวยงามและร่วมสมัย ตามแนวคิดของ คลิมต์ อัจฉริยะภาพในการวางองค์ประกอบระหว่างภาพเหมือนจริงกับลวดลายกราฟิก

ดังนั้นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งในงานชุดนี้คือจังหวะในการจัดวางองค์ประกอบทั้งหมดเข้าด้วยกัน อีกทั้งยังแฝงแนวคิดความขัดแย้งเชิงปรัชญาในเรื่องของความรัก ซึ่งเป็นสากลและสามารถเข้าใจได้โดยง่าย

บทที่ 2

แนวความคิดเรื่องสิ่งที่แฝงมากับความรัก

2.1 ตารางความสัมพันธ์ตามแนวความคิดในโครงการศิลปนิพนธ์เรื่อง สิ่งที่แฝงมากับความรัก “ The Other Side of Love. ”

มนุษย์ (Humen)

ต้องการความรักและความเข้าใจ

Need for love & understanding.

ค้นหา, ความต้องการอันรุนแรง (Passion)

รักคือความงาม (Love is Beautiful)

แทนค่าด้วยความงามของศิลปะอาร์ตนูโวแบบตะวันออก

ART NOUVEAU / ORIENTAL STYLE

ในภาพถ่ายบุคคลและแฟชั่น (Beauty & Fashion)

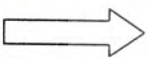
สังคมและสิ่งแวดล้อม (Social & Environment)

สังคมวัตถุนิยม (Materialism)

พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior)

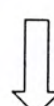
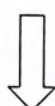
ยิ่งต้องการมากก็ยิ่งบริโภคมาก

More need more consume.

ส่งผลถึงบางสิ่งที่แอบแฝงมากับความรัก

“But somethings ‘re conceal in this passion.”

การเสแสร้งหลอกลวง

ความเจ็บปวด

พฤติกรรมทางเพศ

ความยึดติด

Fake

Pain

Sexual

Chained

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่เช่นด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ทฤษฎีสัญชาตญาณ

ซิกมุนด์ ฟรอยด์(Freud, 1949) นักจิตวิทยาชาวออสเตรียวิเคราะห์จิตมนุษย์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

-อิด(ID) เป็นจิตใต้สำนึกภายในอิทธิพลของสัญชาตญาณชีวิตและสัญชาตญาณความตาย เป็นแรงผลักดันให้เกิดการกระทำต่ออีโก้(Ego)

-อีโก้(Ego)เป็นจิตรู้สำนึก ที่มีเหตุผลและมีขีดจำกัดในการตอบสนองความต้องการของอิด ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของซูเปอร์อีโก้(Super Ego)

-ซูเปอร์อีโก้(Super Ego) คือมโนธรรมในจิตใจ ซึ่งได้รับจากการอบรมสั่งสอนจากสังคมรอบกาย

2.3 แนวความคิดพื้นฐานทางพฤติกรรมมนุษย์

ฮิปโตเครติส(Hippocrates) แพทย์ที่มีชื่อเสียงของกรีกในสมัย 400ปีก่อนคริสต์ศักราช ให้ความเห็นว่าจิตใจและร่างกายไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้ ไม่ว่าจะมียะไรเกิดขึ้นกับจิตใจจะไม่มีอิทธิพลร่างกาย และอะไรที่เกิดขึ้นกับร่างกายก็จะมีผลกระทบต่อจิตใจเช่นเดียวกัน ซึ่งเราสามารถสังเกตกระบวนการเปลี่ยนแปลงนี้จาก”พฤติกรรม”

2.4 พฤติกรรมการปรับตัว

พฤติกรรมการปรับตัว (Adjustment behavior) เป็นการตอบสนองเพื่อชดเชยต่อความต้องการของมนุษย์ ซึ่งอาจจะเกิดเนื่องจากการขาดทางด้านร่างกายหรือทางด้านทางจิตใจก็ได้ จึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมการตอบสนองขึ้น ความมากน้อยของพฤติกรรมจะแปรไปตามความต้องการ(need) โดยอับราฮัม มาสโล(Abraham Maslow) ได้สร้างทฤษฎีพีระมิดแห่งความต้องการ(Pyramid of needs)ซึ่งแบ่งออกเป็นลำดับขั้น 5ขั้นที่ต้องได้รับการตอบสนองตั้งแต่ขั้นต้นแล้วจึงได้ไปสู่ความต้องการในขั้นที่สูงท้าย คือ

1.Biological need/Physiological need เป็นความต้องการที่จำเป็นทางร่างกายเช่น อากาศ น้ำ อาหาร การขับถ่าย การพักผ่อนนอนหลับ และการสืบพันธุ์

2.Selfy and security need ต้องการความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตทั้งทางร่างกายและจิตใจ

3.Social need/Psychological need เป็นความจำเป็นที่จะต้องได้รับความรักความอบอุ่นและที่พึ่งพิงซึ่งรวมถึงการมีคนรัก เพื่อน และครอบครัว

4.Ego and esteem need ต้องการความยอมรับนับถือ การมีความเคารพตนเอง(self respect)ต้องการมีความเชื่อมั่นนับถือตนเอง(self esteem) รวมถึงอิสรภาพ ชื่อเสียงลาภยศ และอำนาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. Self-Actualization คือความต้องการที่จะได้แสดงความสามารถ (Self-realization) เป็นการบรรลุศักยภาพ (Self-Actualization) อย่างต่อเนื่องเป็นกระบวนการที่ทำให้บุคคลได้เป็นผู้ที่ตนเองควรจะเป็น และได้ในสิ่งที่ทำได้

การบรรลุซึ่งพระมิตแห่งความต้องการทำให้บุคคลนั้นมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีอิสระเสรีในการสร้างสรรค์ ฉับไวในการโต้ตอบ ขอบรับตนเองและเคารพผู้อื่นมากขึ้น หากแต่มนุษย์เราหาได้หยุดการตอบสนองความต้องการของตนไว้เพียงแค่นั้น ความต้องการที่เราสร้างขึ้นมาจากสิ่งเร้าหรือสื่อที่รายล้อมเราอยู่ ณ ปัจจุบัน ล้วนต่างกระตุ้นให้เกิดการบริโภค เพื่อความทัดเทียม หรือเพื่อแข่งขันกับคนอื่น ๆ ในสังคม จนกลายเป็นค่านิยมแบบวัตถุนิยม ผนวกกับค่านิยมดั้งเดิมของสังคมไทยที่มีความขัดแย้งกันเองระหว่างแนวความคิด กับพฤติกรรมที่แสดงออกมา เช่น การที่เราเป็นเมืองพุทธที่มีศีลธรรมอันดีงาม แต่สังคมกลับเต็มไปด้วย ข่าวดาตกรรม การค้าประเวณี ถักทอเล่นการพนัน ปัญหาสิ่งเสพติด ฯลฯ สภาพแวดล้อมเหล่านี้เองที่ส่งผลและค่อยๆ เบี่ยงเบนพระศนะคติของคนที่มีต่อความรักไปในทางลบ (Negative)

2.5 แนวความคิดเรื่องสิ่งที่แฝงมากับความรัก

Love (lív) n. A strong positive emotion of regard and affection. A deep, tender, ineffable feeling of affection and solicitude toward a person, such as that arising from kinship, recognition of attractive qualities, or a sense of underlying oneness. A feeling of intense desire and attraction toward a person with whom one is disposed to make a pair; the emotion of sex and romance.

หากจะอธิบายความหมายของความรัก ด้วยหลักมนุษยและสังคมศาสตร์ ความรักก็คือสัญชาตญาณการสืบพันธุ์เพื่อดำรงไว้ซึ่งเผ่าพันธุ์ตนเองของมนุษย์ แต่ด้วยวิวัฒนาการทางสังคมได้ทำให้มนุษย์สร้างเงื่อนไขในการเลือกคู่ที่แตกต่างจากสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ซึ่งประกอบด้วย กฎหมายหรือกติกาท่างสังคม และขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม

โดยความหมายกว้างๆ ของความรักก็มักจะพูดถึงเรื่องความสุข ความสวยงาม ความปรารถนา ซึ่งเป็นพระศนะในเชิงบวก และนั่นได้ทำให้เราโหยหาความรักกันอยู่ตลอดเวลา แต่แท้จริงแล้วยังมีอีกหลากหลายความรู้สึกที่แอบแฝงมาพร้อมกับความรัก โดยผมได้หยิบยกบางแง่มุม ที่รู้สึกสนใจและนำมาสร้างงานดังนี้

1. การโกหกเสแสร้ง (Fake) หรือการสร้างภาพในสังคมไทยดูจะเป็นเรื่องธรรมดา โดยเฉพาะในเรื่องของความรัก แนวความคิดแบบอุดมคตินิยม (Idealism) เป็นสิ่งที่ชัดเจนที่สุดที่เราไม่นำมากล่าวอ้าง เพื่อสร้างภาพในด้านที่ดีและงดงามอยู่เสมอ เพราะเราต้องการได้รับการยอมรับจากสังคมและคนที่เรารัก ดังสุภาษิตไทยที่ว่า ไก่งามเพราะขน คนงามเพราะแต่ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการยอมรับ การปรุงแต่งภาพลักษณ์ภายนอก ซึ่งนับวันก็ยิ่งกลายเป็น ข้างนอกสุกใส ข้างในเป็นโพรง คือเราให้ความสำคัญกับเปลือกนอกจนละเลยจิตใจภายในที่มีแก่นสารและคุณค่าอย่างแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.ความเจ็บปวด (Pain) การที่คน 2 คนเรียนรู้ซึ่งกันและกันด้วยความรัก ก็จะมีบางครั้งที่ต้องทน(Patient) กับความเจ็บปวด ซึ่งมากบ้าง น้อยบ้าง ซึ่งก็เป็นผลสืบเนื่องจากความแตกต่างกันระหว่างคนสองคน ทั้งยังมีสภาพแวดล้อมหรือบุคคลอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ด้วยความฉาบฉวยในสังคมเมืองที่ทำให้เราพึงพอใจอะไรต่างๆ และก็เบื่อหน่ายหรือเซซเซากับรักที่ได้มารวดเร็วพอๆกัน

3.พฤติกรรมทางเพศ (Sexual) ความรักเป็นสภาวะทางจิตใจแบบหนึ่งที่ทำให้เกิดความต้องการและผลักดันให้เกิดพฤติกรรมมากมาย หนึ่งในนั้นคือการร่วมเพศ (Sex) ที่นำไปสู่การสืบพันธุ์อันสำคัญยิ่ง ซึ่งความรักที่ไม่มี Sex ไม่อาจเป็นความรักที่สมบูรณ์ได้ แต่ Sex ในปัจจุบันนั้นเกิดขึ้นได้ง่ายดายกว่าอดีตมาก เนื่องจากค่านิยมตะวันตกที่สร้างค่านิยมทางเพศให้มีอิสระในการมี Sex กับคนที่ตนพึงพอใจ ได้เริ่มเข้ามาสู่สังคมไทย ซึ่งขัดแย้งกับสภาวะการสืบพันธุ์ทางจิตวิทยาอันเหมาะสมที่เชื่อว่า ควรเกิดความรักก่อนการมี Sex ซึ่งรวมถึงการขาย Sex แลกเงินหรือวัตถุ ที่เป็นปัญหาทางค่านิยมที่ลุกลามไปทั่ว

4.การผูกมัดและยึดติด (Chained) ความรักเป็นค้นหา หรือกิเลสแบบหนึ่งซึ่งทำให้มนุษย์เกิดความอยาก ในที่นี้หมายถึงความต้องการที่จะครอบครอง การยึดติด การแสดงความเป็นเจ้าของ เป็นเหมือนการพันธนาการ เพื่อให้สิ่งนั้นเป็นของตน แต่ขณะเดียวกันก็เป็นการพันธนาการตัวเองด้วยเช่นกัน

นี่เป็นเพียงบางส่วนที่ผมหยิบยกขึ้นมาบอกเล่าผ่านศิลปะการถ่ายภาพ เพื่อชี้ให้เห็นความผิดปกติบางสิ่งที่เกิดขึ้นซึ่งทุกคนอาจจะมองว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นทั่วไป ความเพิกเฉยและเขินชวาเหล่านั้น นับวันก็ยิ่งเปลี่ยนแปลงความรักไปในทางที่แย่งลง รวมถึงความอ่อนด้อยในการกลั่นกรองสื่อที่สร้างกระแสค่านิยมให้เกิดขึ้นภายในสังคมนั้นๆ หรือเราจะเพียงแก้ตอบสนองความต้องการที่ไม่มีวันหมดของตัวเองในฐานะเหยื่อ เหมือนหนูปั้นจักร ที่วิ่งจนตายก็ยังคงวนอยู่ที่เดิม

สุดท้าย ทุกสิ่งทุกอย่างก็เกี่ยวข้องกับความรัก

เรารักเพียงสิ่งที่เราเข้าใจ

เราเข้าใจเพียงสิ่งที่เราเรียนรู้

เราเรียนรู้เพียงสิ่งที่เราเห็น

เราจะเห็นก็ต่อเมื่อเราลืมตา

แต่เมื่อลืมตาขึ้นมา เราจะเห็นอะไรบ้างภายในสังคมแห่งนี้

บทที่ 3

ประวัติศาสตร์และตัวอย่างงานที่มีอิทธิพลต่อโครงการศิลปนิพนธ์

3.1 ทิม เบอร์ตัน Timothy William Burton

-1958 Timothy William Burton เกิดในวันที่ 25 สิงหาคม ปีค.ศ.1958 ที่เบอร์แบงก์ รัฐ แคลิฟอร์เนีย ประเทศ สหรัฐอเมริกา เบอร์แบงก์เป็นเมืองที่ไม่มีควมหวือหวาแตกต่างจาก ฮอลลีวูด ทั้งที่เต็มไปด้วย สถานีโทรทัศน์ และสตูดิโอภาพยนตร์ เช่น NBC, Warner Brothers, Disney และอื่นๆ อีกมากมาย

-1976 Burton เข้าศึกษาต่อที่ สถาบันศิลปะแคลิฟอร์เนีย (Cal Arts) โดยทุนการศึกษาของ Disney เพื่อนักวาดการ์ตูนโดยเฉพาะ ซึ่งทำให้เขาได้เข้าสู่วงการ animation ในหลักสูตรของ Disney ในวิชาเลือกปีถัดมา

-1979 Burton เข้าทำงานเขียนภาพ animation ใน Disney ทำให้เขามีโอกาสแสดงฝีมือในภาพยนตร์หลายเรื่อง อาทิ The Fox and the Hound และ The Black Cauldron นอกจากนี้เขายังมีโอกาสกำกับผลงาน stop-motion เป็นครั้งแรกในเรื่อง Vincent ที่ Burton ตั้งใจสร้างขึ้นเพื่อสตูดิโอ วินเซนต์ ไพร์ช คาราหนังสยองขวัญตั้งแต่วัยเด็กของเขาโดยเฉพาะ ซึ่งก็ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในหมู่นักวิจารณ์ ได้รับรางวัลมากมาย

-1982 Burton ได้เขียนบทภาพยนตร์ล้อเลียนกวีนิพนธ์อันมีชื่อเสียงของ คลิเมนต์ คลาก มัวร์ ออกมา 3 หน้ากระดาษ โดยใช้ชื่อเรื่องว่า Nightmare Before Christmas โดยเสกซ์ภาพวาดลายเส้นและทำสตอรี่บอร์ดทุกฉาก ทุกตอนด้วยตัวเอง และหาคนมาทำหุ่นสามมิติ แจ็ก สเกลลิงตัน พระเอกของเรื่องแล้วนำไปเสนอตามสถานีโทรทัศน์ต่างๆ หลายแห่งแต่ไม่ผ่านเลยแม้แต่แห่งเดียว

-1984 Burton ได้สร้างภาพยนตร์สารคดี ขาว-ดำ ความยาว 30 นาที เรื่อง Frankweenie เป็นความพยายามเล็กๆ ครั้งแรกของเขาในการเล่าเรื่องการ์ตูนซีพแบบ แฟรงเกนสไตน์ เนื้อหาในภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นเรื่องของเด็กชายคนหนึ่ง ที่พยายามชุบชีวิตหมาแสนรักของตน ด้วยเหตุนี้ เขาจึงถูกตั้งฉายาว่า “ด้านมืดของวอลต์ ดิสนีย์”

-1989 Burton ได้กำกับภาพยนตร์เรื่อง Batman ที่นำแสดงโดย แจ็ค นิโคลสัน, แดนนี เดอ บีโต และ คิม บาซิงเกอร์ และด้วยภาพยนตร์เรื่องนี้เอง ที่ทำให้เขาได้พบรัก และแต่งงานกับศิลปินสาวชาวเยอรมัน Lena Gieseke

-1992 Edward Scissorhand การกำกับ และควบคุมการสร้างภาพยนตร์ที่แสดงแนวความคิดแบบ Burton อย่างชัดเจนอีกเรื่องตามมาด้วยการกำกับ และควบคุมการสร้าง Batman Return ภาพยนตร์ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบความสำเร็จอย่างสูงทั้งด้านชื่อเสียง รางวัล และรายได้ นำแสดงโดย แจ็ค นิโคลสัน, แคนนี่ เดอ บีโต และมิเชล ไฟเฟอร์ และ Burton ได้แยกทางกับภรรยาในปีนี้จะพบบรรยากาศ Lisa Maria -1993 Burton ได้นำชื่อเสียงที่ได้รับมาใช้ เพื่อปิดฟูล์โครงการภาพยนตร์ animation แบบ stop - motion เรื่อง Nightmare Before Christmas ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ใหม่อันหนึ่งในฮอลลีวูด เพราะเป็น ภาพยนตร์เรื่องยาวเรื่องแรกที่ใช้เทคนิคนี้ ตามมาด้วยภาพยนตร์ เรื่อง Ed Wood

-1994 Batman Forever และ James and the Giant Peach ภาพยนตร์อีก 2 เรื่องที่ควบคุมการสร้าง โดย Burton

-1998 Mars Attacks! ภาพยนตร์ที่แสดงความกล้า บ้าบิ่น ตลกร้าย กล้าได้ กล้าเสียของ Burton อยู่ในหลายๆ ส่วนของภาพยนตร์เรื่องนี้ และระหว่างนี้เขาได้เริ่มโครงการภาพยนตร์เรื่อง Superman โดยให้ เดวิน สมิท นักวาดการ์ตูนและนักสร้างภาพยนตร์อิสระเป็นผู้เขียนบทภาพยนตร์ และได้ Nicolas Cage มารับบทแสดงนำ

-2000 Sleepy Hollow โครงการภาพยนตร์เรื่อง Superman ต้องถูกยกเลิกเนื่องจากทุนการสร้างที่สูงเกินไปและบทความรุนแรงภายในหนึ่งใกล้เคียงกับ โศกนาฏกรรมตึกเวิลด์เทรด

-2001 Planet Of The Apes

3.1.1 บทวิเคราะห์อิทธิพลที่ได้รับ

“สำหรับผม โลกนี้เป็นสี่เทา เป็นสถานที่ซึ่งความดีและความชั่วผสมผสานกัน และมันก็เป็น สี่เทาเข้มข้นเรื่อยๆ ผมชอบเทพนิยาย และความนึกคิดเกี่ยวกับเทพนิยายแต่ละเรื่องในตัวเราแต่ละ คนจะแตกต่างกันไป และผมอยากทำเทพนิยายให้มันบริสุทธิ์ที่สุด” ทิม เบอร์ตัน

ทิม เบอร์ตัน เป็นศิลปินร่วมสมัยที่ประสบความสำเร็จสูงมากคนหนึ่ง เขาเป็นทั้งผู้กำกับภาพยนตร์, โปรดิวเซอร์, นักเขียน, คนวาดการ์ตูน และช่างภาพ เขามีความหลงใหลใฝ่ฝันเกี่ยวกับการ์ตูน และหนังสือของขวัญเก่าๆ อย่างมาก รวมถึงประสบการณ์เรื่องขยะๆ จากการ์ตูนและผลงานออกแบบโปสเตอร์รณรงค์เรื่องการทิ้งขยะ จนได้รับเกียรติให้ประดับข้างรถขยะของ เบอร์เบงต์ตลอดปีนั้น ทั้งหมดล้วนมีอิทธิพลต่องานของเขาในเวลาต่อมา

หลายคนมักตั้งข้อสงสัยถึงความอิมคริมในผลงานของทิม เบอร์ตัน อยู่เสมอ เมื่อนึกถึงเขา เรามักจะนึกถึงความตาย ความพิการ ความโศกเศร้า หดหู่ โศกนาฏกรรม ศิลปะ สถาปัตยกรรมกอทิก แฟรงเคนสไตน์ รวมถึงการขย้ำลือเสียดสี อันเป็นศูนย์รวมความหม่นมืดทั้งหลาย แต่เสน่ห์ของ ทิม เบอร์ตัน คือการที่เขานำเสนอเรื่องราวเหล่านี้ด้วยอารมณ์ขันรื่นรมณ์ ได้อย่างมีชีวิตชีวาที่น่าทึ่ง

ทิม เบอร์ตัน ได้ให้สัมภาษณ์ถึงทัศนคติของเขาต่อเรื่องเหล่านี้ว่า เขาไม่เคยคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่อง รันทดหดหู่ ทุกอย่างเป็นไปตามอย่างที่มันเป็น ถ้ามันจะดูรันทดสลดใจสำหรับใครบ้าง คงเพราะผู้ คนเหล่านั้นแต่งเติมความคิดของตนลงไปด้วย สำหรับเขาแล้วความน่าเกลียดทั้งหลายคืออีกรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่งของสุนทรียศาสตร์ ในความอัปลักษณ์มีความงาม ในความงามก็อาจจะมีความอัปลักษณ์ สองสิ่งนี้เป็นเหมือนส่วนประกอบของกันและกันให้ศิลปะสมบูรณ์

สำหรับเขาแล้วความพิการอัปลักษณ์กับความสวยงามมีคุณค่าเท่ากัน เพียงแต่เขาทนเขียนการ์ตูนตา โดๆ หรือเล่าเรื่องแบบเจ้าหญิงเจ้าชายแสนดี หรือสัตว์ทุกตัวในโลกนี้ล้วนน่ารักแบบวอลต์ ดิสนีย์ไม่ได้เท่านั้นเอง “ผมรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย และไว้วางใจในความบกพร่องมากกว่าความสมบูรณ์แบบ” เขาสรุปไว้อย่างนั้นหลายครั้งที่เขานำเสนอเรื่องความชั่วร้าย ซึ่งก็มักเป็นความร้ายกาจไม่มีพิษภัย

บุคลิกตัวละครเอกในผลงานของทิม เบอร์ตัน แม้จะแตกต่างกันไปตามเนื้อหาของเรื่อง แต่จะมีลักษณะร่วมกันอยู่อย่างหนึ่งคือมักจะแฝงความแค้นที่ฮีโร่ด้วยเสมอ กล่าวคือ ฮีโร่ของเขามักจะชุ่มช้ำมด เต๋อดำ ไม่มีคุณสมบัติเลิศเลอเพอร์เฟกต์เหมือนมนุษย์มาทั่วไป ลึกลับแล้วฮีโร่ของเขาออกจะหดหู่ดูน่าสงสารอยู่ไม่น้อย ตัวละครของเขา มักจะเป็นตัวละครที่สร้างยังไม่เสร็จอยู่เสมอ “ผมคิดว่าฮีโร่เท่านั้นสามารถมีข้อบกพร่องได้ และในขณะที่เดียวกัน คนที่มีข้อบกพร่องในตัวมากมายก็สามารถเป็นฮีโร่กับเขาได้เหมือนกัน” และดูเหมือนว่าความคิดนี้จะอยู่ในผลงานของเขาแทบทุกชิ้น ไม่ว่าจะเป็น มนุษย์ค้างคาวที่ไม่มีความสุขในชีวิต บุมหลังเต็มไปด้วยความโศกเศร้า หรือ เอ็ดเวิร์ดมือกรรไกร ผู้มีร่างกายประหลาดแล้ว แต่กลับมีจิตใจที่เชื่อในบุญดี มือสองข้างที่เป็นกรรไกร ก็ใช้เพื่อตัดแต่งต้นไม้ให้สวยงาม เช่นเดียวกับ แซลลีใน Nightmare Before Christmas ผลงานที่สร้างไม่เสร็จของนักวิทยาศาสตร์ใจร้าย แต่กลับเป็นตัวละครที่มีจิตใจดีงาม

แก่นสารในผลงานของทิม เบอร์ตันมักจะวนเวียนอยู่กับความตาย ความเศร้า ความชั่วร้าย ไร้เดียงสา ประคามี บางคนจึงเรียกเขาว่า “อัจฉริยะแห่งอารมณ์ขันหม่นมืด” เขากล่าวว่า ผู้คนมักพูดถึงด้านมืดของเขาอยู่เสมอ โดยตัวเขาเองก็ไม่เคยรู้คำตอบที่แท้จริงนัก ที่ว่ามีคนนั้น มันคืออะไรกันแน่ เขากล่าวอีกว่า คนที่น่าจะมีดี โดยแท้จริง น่าจะเป็นคนแบบ โครเนนเบิร์ก ผู้กำกับภาพยนตร์เรื่อง “Crash” ผู้หลงใหลอุบัติเหตุรุนแรงและมองเห็นความพิการบาดแผลเป็นเรื่องความเข้ายวนทางเพศ หรือแม้แต่รายการ American’s Funniest Home Video ซึ่งเป็นรายการตลกจากเรื่องจริง เช่น ภาพวิดีโอเด็กหรือคนแก่ประสบอุบัติเหตุในท้องท่าชวนขบขัน ที่ผู้คนชอบดูและหัวเราะสนุกกับภาพเหล่านั้น แบบนั้นมากกว่าที่น่าเรียกว่า “มีดี” จริงๆ แต่กลับไม่มีใครพูดว่ารายการแบบนี้หม่นมืดเลยซักคน “ผมอ่อนไหวกับภาพชีวิตที่หดหู่หม่นมืด และในงานของผมนักก็มักหยิบเรื่องความบกพร่องของมนุษย์มาเล่นก็จริง แต่ผมก็แค่หยอกเย้าเสียดสีมันเล็กน้อยๆ ผมแค่พยายามให้มันมีชีวิต ชีวาขึ้นมาบ้างเท่านั้น และความจริงแล้ว ผมเป็นแค่คนเขียนหนังสือเด็กเท่านั้นเอง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กุสตาฟ คลิมต์ Gustav Klimt

-1862 คลิมต์เกิดในวันที่ 18 กรกฎาคม ปีค.ศ.1862 ที่โบมการ์เทินใกล้กับกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย เป็นบุตรของ แอนสท์ คลิมต์ และอันนา ฟินชเทอร์

-1874 คลิมต์ สูญเสียน้องสาวไปคนหนึ่งคือ อันนา เธอเสียชีวิตลงด้วยอายุเพียง 5ขวบเนื่องจากป่วยเรื้อรังและครอบครัวไม่มีเงินพอที่จะรักษา พี่สาวคนโต คลารา ต้องถูกส่งไปอยู่ในสำนักแม่ชีตั้งแต่อายุน้อยเนื่องจากครอบครัวไม่มีเงินพอที่จะเลี้ยงดูลูกๆหลายคน

-1876 คลิมต์เข้าเรียนที่สถาบันศิลปะในกรุงเวียนนาเมื่ออายุ 14ปี เขาเริ่มเรียนกับน้องชายคือ แอนสท์ คลิมต์ และเพื่อนสนิทอีกคนชื่อ ฟรานซ์ มาทซ์ โดยใช้เวลาในการศึกษาในสถาบันแห่งนี้ นาน 7 ปี ในระหว่างการศึกษานั้นทั้งสามได้ร่วมกับกลุ่มนักศึกษาในสถาบันเดียวกันก่อตั้งกลุ่ม “เพื่อนพ้องศิลปิน” ขึ้น และออกผลงานในนามของกลุ่มซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ผู้สอนในสถาบันด้วย

Pallas Athene,1898

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

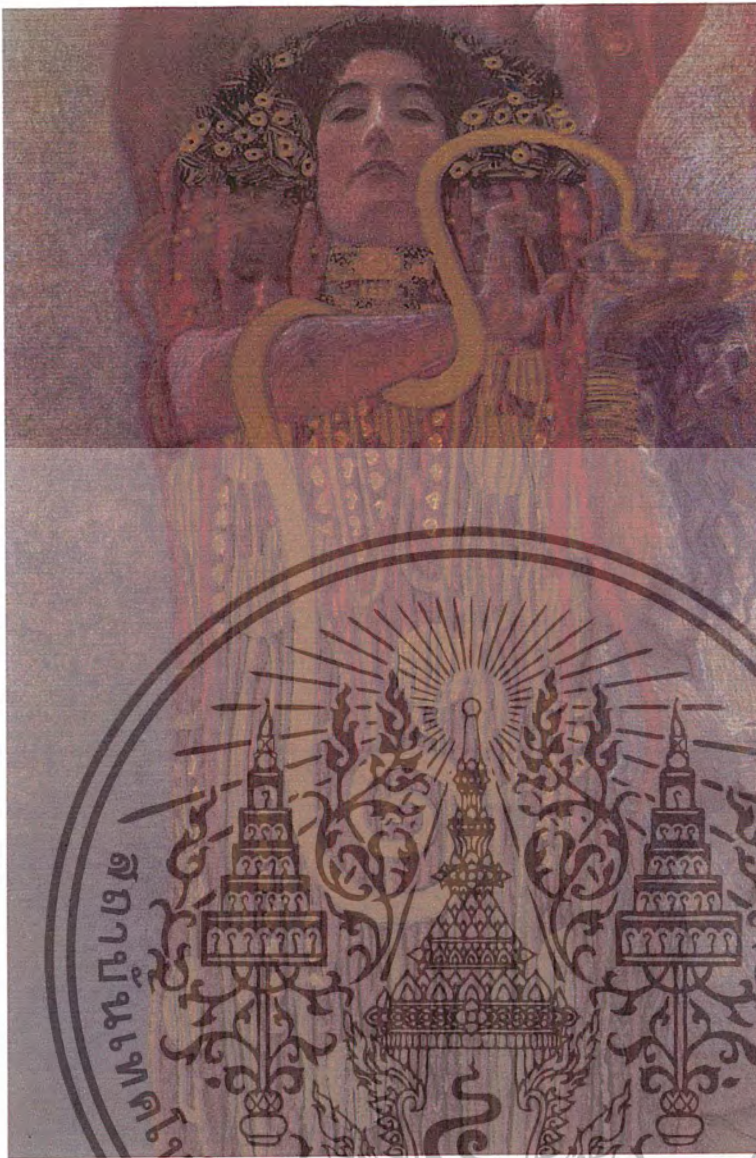
- 1883 เมื่อทั้งสามออกจากสถาบันศิลปะ ได้ร่วมกันเปิดสตูดิโอขึ้นเพื่อรับงานตกแต่งอิสระ
- 1892 คลิมต์ ต้องสูญเสียทั้งพ่อและน้องชายคือ แอนส์ คลิมต์ ไปในปีเดียวกัน การสูญเสียน้องชายทำให้ทางด้านการงานเหลือเพียงเขาและ ฟรานซ์ มาทซ์เท่านั้นที่ร่วมกันสานต่อ และ คลิมต์ ต้องเข้ามาช่วยดูแลรรายาหม้าย เฮเลน ฟรอก ซึ่งทำให้เขาได้พบกับ เอมีลี ฟรอก ซึ่งต่อมา เอมีลี ก็คือคนรักอย่างเปิดเผยคนเดียวในชีวิตเขา
- 1893 คลิมต์ ได้รับการเสนอชื่อให้ได้รับมอบตำแหน่งศาสตราจารย์ในสายของศิลปะประวัติศาสตร์ แต่เขาก็ถูกถอดถอนชื่อออกในที่สุดเนื่องจากคณาจารย์บางคนไม่ชอบเขาจึงวิ่งเต้นให้มีการถอดถอนชื่อเขาออก

Medicine, 1897/98

- 1894 แมตซ์และ คลิมต์ ได้ร่วมกันรับงานใหญ่ คือการเขียนภาพตกแต่งให้กับอาคารใหญ่ของมหาวิทยาลัยแห่งกรุงเวียนนา ซึ่งงานชิ้นนี้นำมาซึ่งเรื่องปวดหัวต่อไปอย่างมากให้กับ Klimt ที่ผลงานของเขา 3 ภาพคือ “ ปรัชญา, นิติศาสตร์ และ เวชศาสตร์ ” นั้นได้รับการต่อต้านโดยทั่วไปจากทั้งคณาจารย์และนักศึกษาในสถาบัน เมื่อเขานำร่างไปเสนอ โดยเห็นว่าเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมทั้งด้านรูปธรรมและความหมายกระทั่งทำให้ คลิมต์ ไม่พอใจเป็นอย่างมากซึ่งในระหว่างนั้น คลิมต์ ได้เข้าร่วมกลุ่มสมาคมศิลปินแห่งกรุงเวียนนา ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

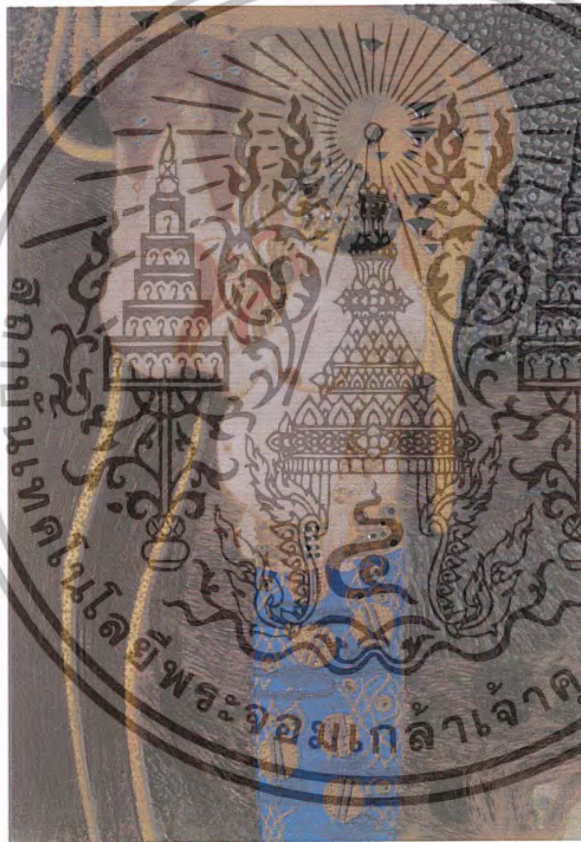
Hegieia (Detail from Medicine), 1900-07

-1897 คลิมต์ และเพื่อนในสมาคม 2 คนคือ คาร์ล มอลล์ และ โจเซฟ อิงเกลฮาร์ท กับเพื่อนคนอื่นๆ อีก 8 คนขอลาออกจากกลุ่มเนื่องจากความขัดแย้งทางด้านแนวความคิดและนโยบายของกลุ่ม ทั้งหมดนั้นได้ออกมาก่อตั้งกลุ่ม ซีเซชัน (Secession) ขึ้น โดยมี Klimt เป็นหัวหน้ากลุ่ม ซึ่งการก่อตั้งกลุ่มใหม่นี้ขึ้นได้กลายเป็นการรื้อทาบทางแนวศิลปะให้กับออสเตรียสู่ศตวรรษใหม่ในการทำงานศิลปะระดับโลก

-1898 กลุ่ม ซีเซชันจัดงานแสดงศิลปกรรมครั้งแรกขึ้น ณ อาคารที่ทำการของสมาคมชาวสวนแห่ง เวียนนา ที่แวดล้อมไปด้วยพฤษชาตินานาพันธุ์ เป็นมิติใหม่ของการจัดงานแสดง และหนึ่งในแขก 57,000 คนที่เข้าชมงานครั้งนี้ด้วยก็คือกษัตริย์ ฟรานซ์ โจเซฟที่ 1 แห่งออสเตรีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1900 การจัดงานแสดงศิลปกรรมครั้งที่ 6 ของกลุ่มซีเซสซัน เป็นครั้งแรกที่ภาพสำเร็จของภาพ “ปรัชญา” หนึ่ง ใน 3 ภาพที่ คลิมต์ วาดให้กับทางมหาวิทยาลัยแห่งกรุงเวียนนา ถูกนำแสดง ซึ่งเป็นผลให้ผลงานของเขาถูกต่อต้านจากทุกๆด้านทั้งทางสื่อมวลชนและบุคคลากรของมหาวิทยาลัย
- 1901 ภาพ “เวชศาสตร์” อีกครั้งกับกระแสการต่อต้าน Klimt ในการจัดงานศิลปกรรมครั้งที่ 10 ของกลุ่มซีเซสซัน
- 1902 การจัดงานแสดงศิลปกรรมครั้งที่ 12 ของกลุ่มซีเซสซัน ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดของกลุ่ม คลิมต์ ได้สร้างงานชุดยิ่งใหญ่ระดับ Master piece อีกชุดหนึ่งคือ บีโธเฟิน ฟริซ (Beethoven Frieze) ที่ประดับผนังเชิงเพดานห้องแสดงงานห้องหนึ่ง ซึ่งได้รับการกล่าวขวัญถึงมากที่สุดจากผู้ชมในงานครั้งนี้ โดยเฉพาะ ออกุสต์ โรแดง(Auguste Rodin)ที่แสดงความชื่นชมต่องานชุดนี้เป็นอย่างมาก

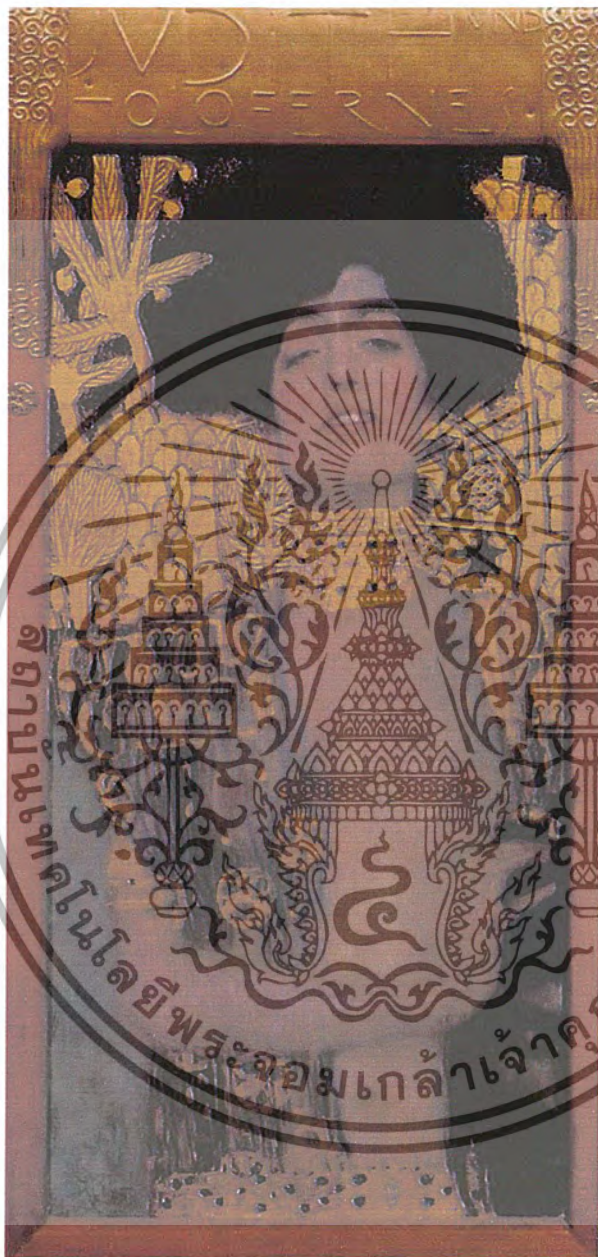

Beethoven Frieze: Hostile Forces (detail), 1902

- 1903 คลิมต์ จะมียศดรไปเสียทุกด้าน เมื่อสื่อต่างๆเริ่มออกบทความ โจมตี ว่าคลิมต์ เป็นศิลปินที่มีแนวคิดเป็นปรปักษ์ต่อจริยธรรม อีกทั้งความขัดแย้งในงานที่เสนอต่อมหาวิทยาลัยแห่งกรุงเวียนนาของเขามาถึงจุดแตกหักที่ คลิมต์ ขอยกเลิกการทำงาน โดยขอมคินเงินที่เบิกล่วงหน้าทั้งหมดเพื่อแลกกับการถือกรรมสิทธิ์งานที่เสนอไปทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

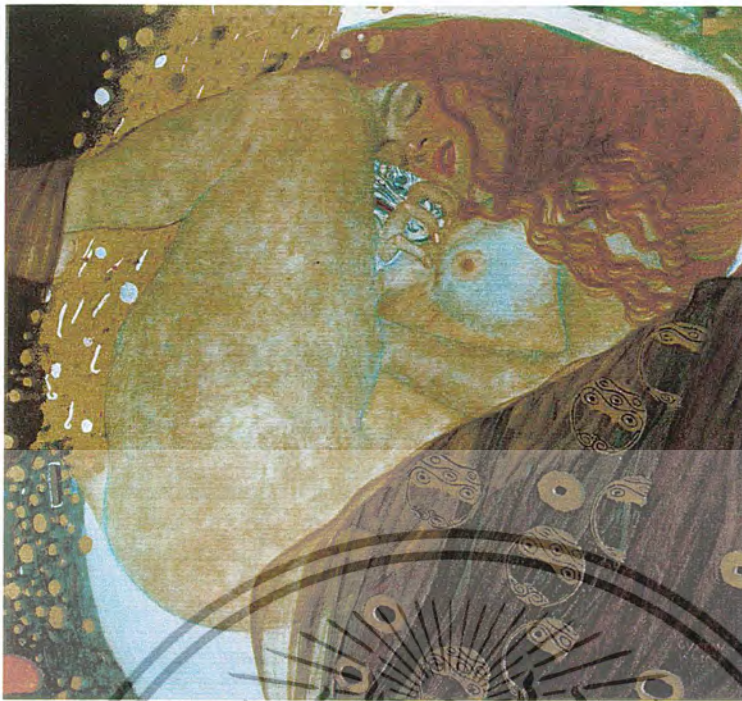
-1904 กลุ่มซีเซสชัน โดย โจเซฟ ฮอฟฟ์มานน์ และ คาร์ล โมเซอร์ ซึ่งร่วมกันก่อตั้งบริษัท “โรงงานเวียนนา” ขึ้น ได้รับงานตกแต่ง “ปราสาท สตอคเก็ต” ให้กับมหาเศรษฐีชาวเบลเยียม อดอล์ฟ สตอคเก็ต ซึ่ง คลิมต์เองก็ได้เขียนภาพประดับผนังในห้องรับประทานอาหารแห่งนี้ไว้อย่างวิจิตรบรรจง

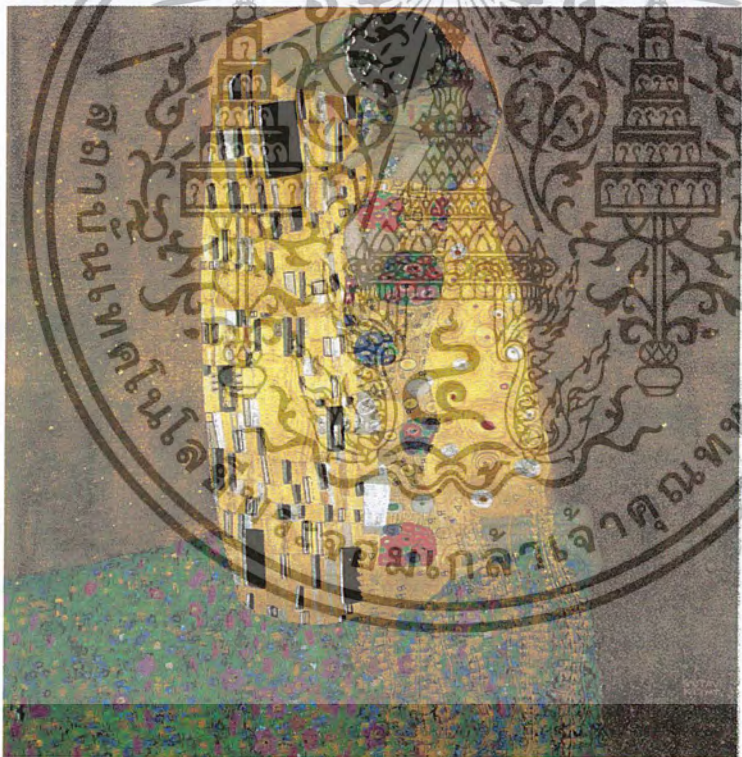
Judith 1, 1901

-1905 จากความขัดแย้งภายในกลุ่มผู้ก่อตั้ง ซีเซสชันสองกลุ่ม ทำให้ฝ่ายของ คลิมต์ที่ร่วมด้วย โจเซฟ ฮอฟฟ์มานน์, คาร์ล โมเซอร์ และคาร์ล โบห์ม ตัดสินใจแยกตัวออกไปก่อตั้งกลุ่ม อาร์ต โชว์ (Art Show) ซึ่งกลับมีบทบาทและชื่อเสียงมากกว่ากลุ่ม ซีเซสชันเดิม เนื่องจากผลงานที่เข้าตาผู้คนที่ทั่วไปได้มากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

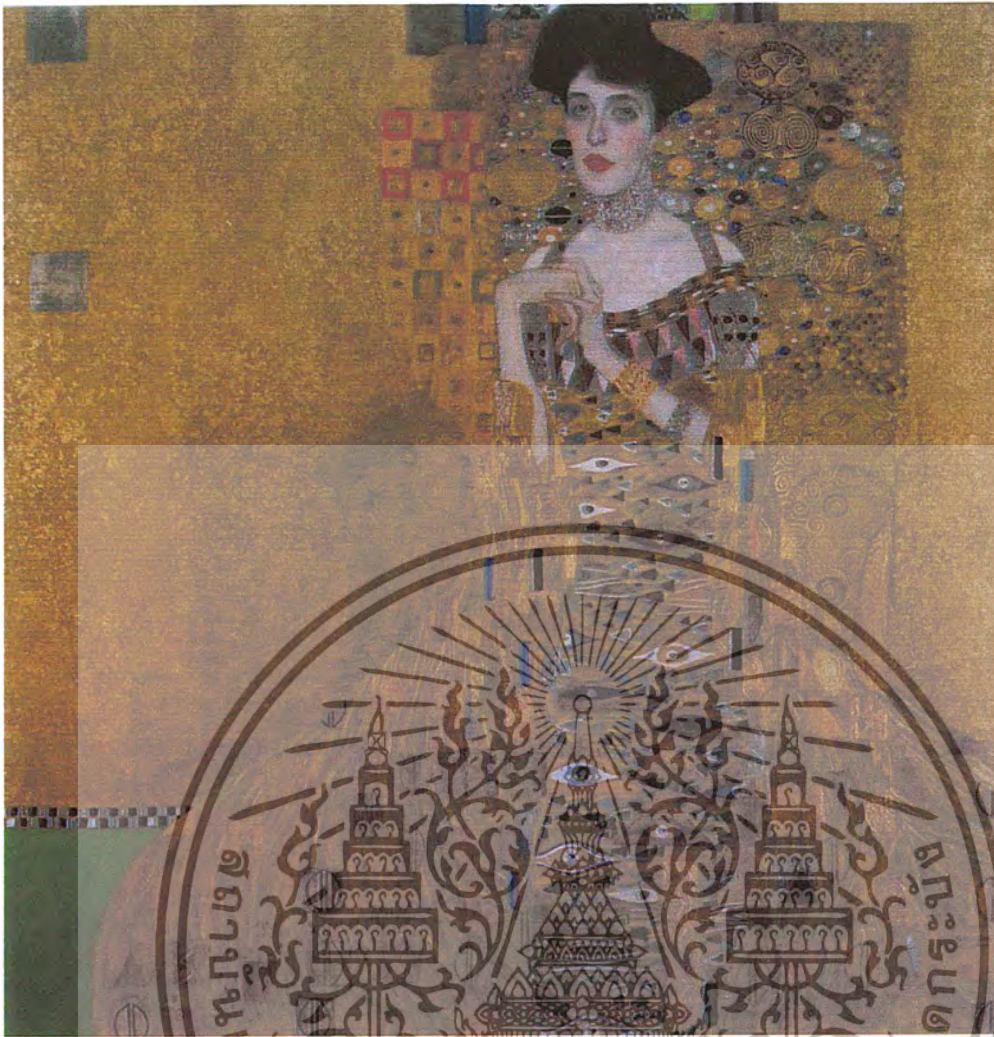
Danae, 1907/08

The Kiss, 1907/08

-1907 คลิมต์ เริ่มได้รับการยอมรับในด้านงานแนว อีโรติก ของเขาจากผลงานชื่อ “ดาเน” และ “จูบ” เป็นตัวอย่างภาพที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการแสดงภาพเขียนของเขาเอง และภาพ”เอเดล บลอคเบาเออร์” ก็ได้รับการยอมรับอย่างมากกว่าเป็นภาพที่ได้รับการจัดองค์ประกอบและตกแต่ง ลวดลายในภาพได้อย่างสมบูรณ์ที่สุดในภาพพอร์ตเทรตทั้งหมดของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Portrait of Adele Bloch-Bauer I, 1907

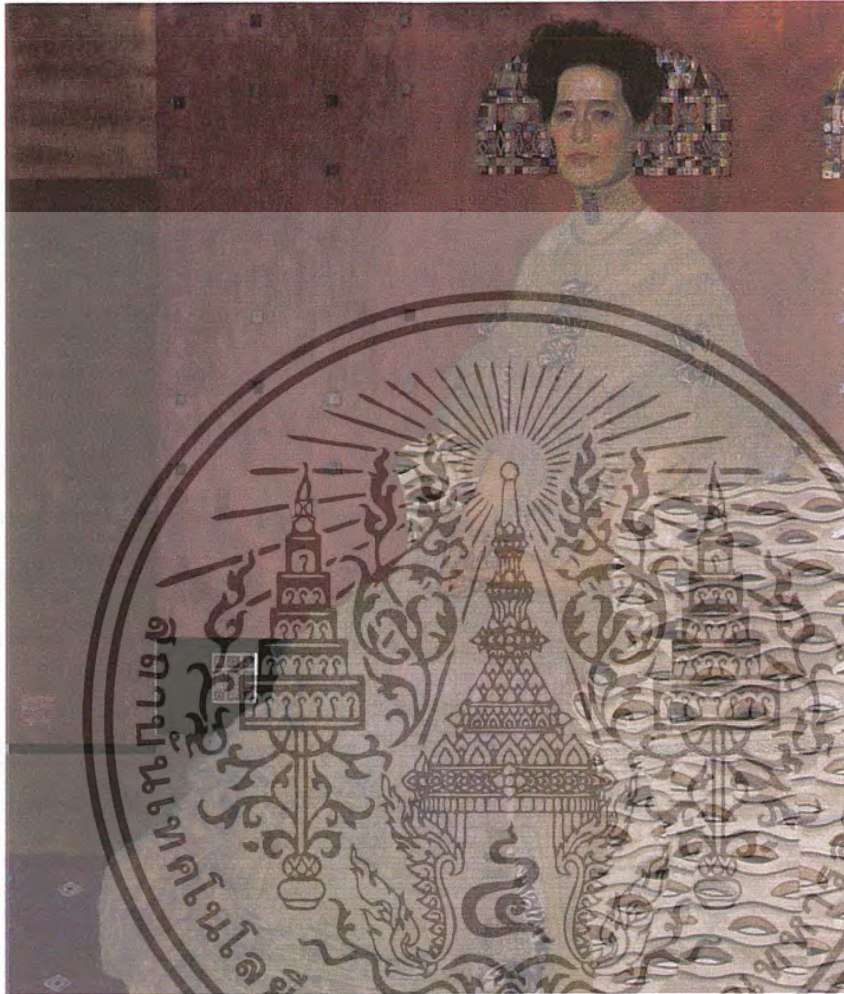
-1909 การแสดงงานครั้งที่ 2 ของกลุ่ม อาร์ต โซวี่ นั้นสามารถนำเอาผลงานของศิลปิน โมเดิร์น อาร์ตในยุคบุกเบิกเช่น วินเซนต์ แวน โก๊ะ, ปอล โกแคง, แอดวาร์ด มุงซ์, ปีแอร์ นอนนาร์ด และองรี มาติสส์ มาร่วมจัดแสดงด้วยซึ่งทำให้การจัดงานของกลุ่มมีความน่าสนใจเป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น คลิมต์ ก็ได้รับการยกย่องเป็นพิเศษในฐานะผู้นำกลุ่มที่ผลิตประวัติศาสตร์ศิลปะกรรมแห่งกรุงเวียนนา

-1910 คลิมต์ เริ่มเปลี่ยนแนวการทำงานศิลปะของเขาอีกครั้งโดยเลิกใช้สีทองในการทำงาน ซึ่งเคยเป็นเอกลักษณ์ในศิลปะของเขา พร้อมกับกระแสทฤษฎีทางจิตวิเคราะห์ของ ซิกมุนด์ ฟรอยด์ ที่ คลิมต์ได้นำมาเป็นฐานในการสร้างงานในระยะหลังที่เป็นเชิงสัญลักษณ์มากขึ้น ร่วมกับอิทธิพลศิลปะตะวันออกที่ทำให้งานของเขาเรียบง่ายและมีสีสันสดใสขึ้นจนกลายเป็นแบบเฉพาะของเขาเอง(Klimt Style)

-1911 ปราสาท สตอคเค็ท เสร็จลงได้ และกลายเป็นสถานที่รวบรวมงานของ คลิมต์ ที่สมบูรณ์ที่สุดในบรัสเซลส์ เบลเยียมจนปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาเอกสารหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดทำเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-1918 ช่วงสุดท้ายของ คลิมต์ มาถึงในปีนี้ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ขณะอายุ 56ปี เอกอง ซิล ผู้ใกล้ชิดกับ คลิมต์วาดภาพพอร์เทรตของ คลิมต์ ภาพเดียวในชีวิตของเขา เป็นภาพ คลิมต์นอนสงบนิ่งอยู่บนเตียงคนไข้ที่โรงพยาบาล ใบหน้าชุ่มผอม เคราพะของเขาดูโกนออก นั่นคือภาพสุดท้ายที่วิญญานของเขาออกจากร่างไปแล้วนั่นเอง

Portrait of Fritza Riedler, 1906

3.2.1 บทวิเคราะห์หัตถิพผลที่ได้รับ

คลิมต์ เป็นศิลปินนักวาดภาพและนักตกแต่งงานศิลป์ชาวเวียนนา ประเทศออสเตรีย แคนดินถิ่นกำเนิด ของศิลปินและคีตกกรรมมากมาย เช่น โมซาร์ท (Mozart), ชูเบิร์ท (Schubert) และ มาเลอร์(Mahler) และยังเป็นบ้านเกิด ของปรมาจารย์ทางจิตศาสตร์นาม ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud)งานที่เป็นเอกลักษณ์คลิมต์ ก็คือการนำความรู้สึกพื้นฐานของมนุษย์ที่มีต่ออารมณ์ทางเพศออกมาใช้กับงานศิลปะของเขาได้อย่างน่าชื่นชมมากกว่าความน่าอูจาด เขามีความรู้สึกต่อสตรีระทุกส่วน สัตของหญิงสาวในด้านที่น่าอัศจรรย์ใจ มันคือสิ่งทั้งดงามที่สามารถจรโลงความสุขและสมบูรณ์ให้กับจิตใจของผู้ชม สตรีระของสาวงามนั้นสามารถปลุกเร้าอารมณ์ที่ละเอียดอ่อนได้ก็จริง แต่ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางด้านตรงกันข้ามนั้นก็สามารถปลุกกำหนดในจิตใจได้สำนึก เบื้องลึกของอารมณ์ให้สามารถแสดง ความดิ้นรนที่ฝังแน่นอยู่ในจิตใจ ออกมาได้ด้วยเช่นกัน

คลิมต์ เลือกที่จะนำศิลปะมาใช้กับความรู้สึกอันละเอียดอ่อนในเรื่องร่างสตรีเพศ เขาถ่ายทอดความรู้สึกต่อความสวยงามทั้งหมดผ่านสายตาเขาลงสู่งานภาพเขียนของเขา คลิมต์ เป็นศิลปินที่โดดเด่นมากช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ต่อเนื่องสู่ต้นศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นช่วงที่ศิลปะได้ก้าว หน้ามากหลังจากการปฏิวัติทางศิลปะในช่วงกลางศตวรรษที่ 19 โดยกลุ่มศิลปินอิมเพรสชันนิสต์ (Impressionist) รุ่นใหม่ที่มักหันเหแนวทางห่างจากสิ่งที่เคยทำๆกัน ในสังคมนั้นของคำว่า "ศิลปะ อิสระ" มากขึ้น ยุค โพสต์ อิมเพรสชันนิสต์ (Post Impressionist) ก็ได้เกิดขึ้นตามมา ทำให้ศิลปิน ต่างคิดค้นหาแนวทางและทดลองทำในสิ่งที่โลกไม่เคยพบมาก่อน ศิลปะในแนวทางใหม่ๆจึงเริ่ม แดกหน้าอกกันกันไปทั่วอย่างรวดเร็วกว่าทุกยุคสมัยที่ผ่านมา

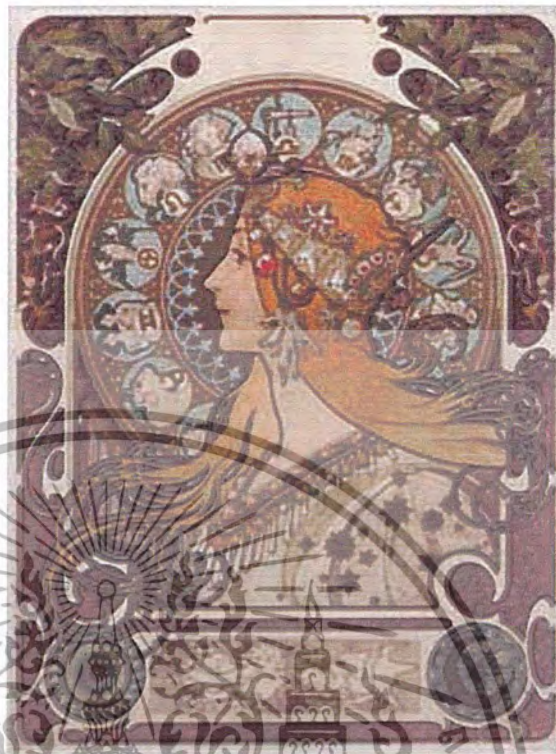
เมื่อศิลปะเช่นซิมโบลิสต์ (Symbolist) เกิดขึ้นนั้น โลกศิลปะต่างมุ่งหานิยามใหม่ที่สื่อสาร ได้ด้วย นามธรรม ซึ่งมีแก่นแท้ที่ลึกซึ้งกว่ารูปแบบ รูปธรรม ศิลปะแขนงหนึ่งที่เติบโตผลิดอกขึ้นมา จากแนวคิดทางด้านศิลปะสมัยใหม่ที่ ไม่ต้องการ การกำหนดรูปสัญลักษณ์ให้ตายตัวลงไปก็คือ อาร์ต นูโว (Art Nouveau) หรือศัพท์บัญญัติไว้ว่า "นวศิลป์" ซึ่งหมายถึง "ศิลปะสมัยใหม่" นั้น ได้ใช้วิธีควบ คู่กันทั้งรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งเกิดจากแนวคิดของงานศิลปะหัตถกรรมผสมผสานเข้ากับงาน ทางด้านสถาปัตยกรรมเข้ามาใช้ในงานจิตรกรรม ซึ่งมองเห็นอาจคล้ายภาพศิลปะเพื่อการโฆษณา สิ้นค้า และนั่นเองคือแก่นในการสื่อสาร คือการสามารถใช้ลวดลายอันวิจิตรนั้นเข้ามาเพื่อดึงดูด สายตาต่อผู้ชมเข้าสู่โลกแห่งความงดงามของศิลปะในรูปแบบนี้นั่นเอง

คลิมต์ ก็เป็นหนึ่งในศิลปินที่หลงใหลในงานจิตรกรรมแบบอาร์ต นูโวเช่นนี้ด้วยเช่นกัน เขาจัด ตั้งกลุ่มซีเซซซัน ขึ้นในเวียนนา โดยให้กลุ่มมุ่งเน้นงานในรูปแบบอาร์ตนูโว ที่มีความละเอียดและ อ่อนช้อย เขาได้ค้นพบการใช้วัสดุพิเศษต่างๆที่ใช้ในงานหัตถกรรมเช่น แผ่นเงิน ,แผ่นทองเข้ามา ช่วยให้งานมีความแวววับ น่าสนใจมากพิเศษ ซึ่งสร้างความแตกต่างจากกลุ่มอาร์ต นูโวในปารีสที่ มุ่งเน้นการนำเสนอที่ใหม่สุดและหือหวาจากอิทธิพลของงานเฟชั่นในฝรั่งเศส และด้วยแนวความคิดของ คลิมต์ นี้เองที่กลายมาเป็นศิลปะประยุกต์ที่นำมาใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

3.3 อะฟอง มาเรีย มุชา Alfons Maria Mucha

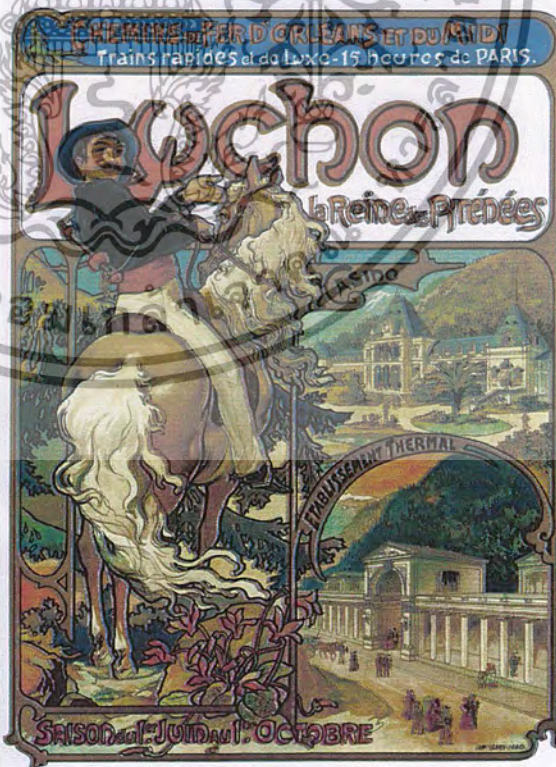
Princesa Hyacinta, 1911

Zodiac calendar for "La Plume", 1896/97

Dance, 1898

Luchon

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1 บทวิเคราะห์อิทธิพลที่ได้รับ

ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดระหว่างกุสตาฟ คลิมต์ และมูซา คือลักษณะทางอิทธิพลศิลปะที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับชิ้นงาน โดยคลิมต์จะมีส่วนในด้านอารมณ์แฝงของตัวแบบที่เป็นประชนที่อยู่ในภาพในลักษณะ Impressionist ผนวกกับพื้นหลังที่ถูกตัดทอนรูปทรงจนมีมิติแบนเรียบ สร้างความอบอุ่นไปด้วยการปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ ส่วนมูซาที่มีความสะอาดสะอ้านในชิ้นงาน มีความสมบูรณ์แบบตามลักษณะลัทธิโรแมนติก และอุดมคติ(Idealism) ลวดลายที่นำมาใช้มีความวิจิตรตระการตมากกว่า สืบเนื่องมาจากลักษณะงานที่ต้องการดึงดูดความสนใจของผู้ชม ตามหลักจิตวิทยาการโฆษณา อีกทั้งลักษณะการวางกรอบภาพเนวยาวกว่าปกติเพื่อประยุกต์สู่การตกแต่งเชิงสถาปัตยกรรมนั้นได้สร้างความรู้สึกลับผสานเป็นหนึ่งเดียวกับชีวิตประจำวันของผู้ชม

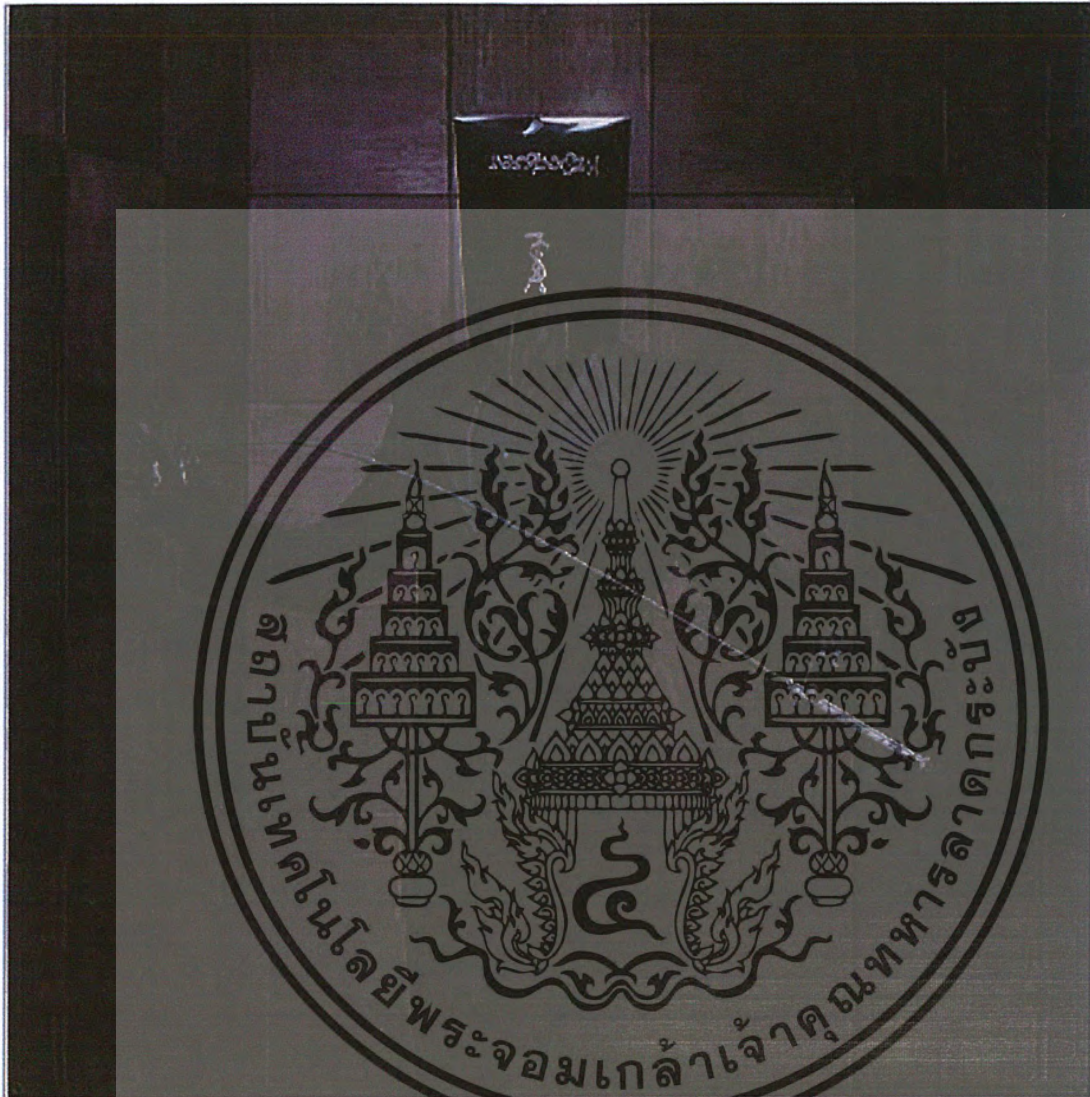
Gismonda, 1894/95

Emerald, Topaz, 1900

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 เออร์วิน โอลาฟ Erwin Olaf

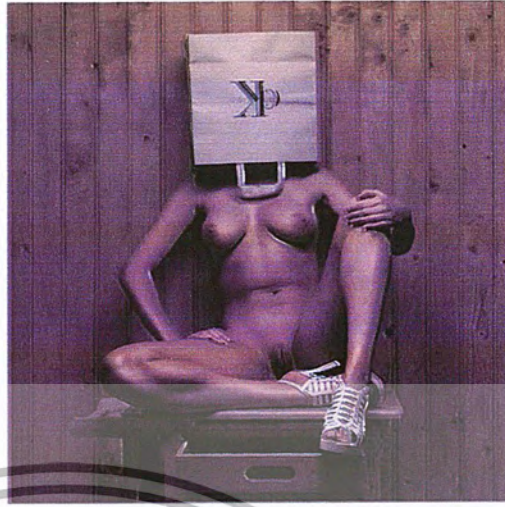

Self Portrait, Yves Saint Laurent, Fashion Victims, 2000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Chanel, Fashion Victims, 2000

CK, Fashion Victims, 2000

Moschino, Fashion Victims, 2000

Gucci, Fashion Victims, 2000

Anky

Liszt

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Cesar, Royal Blood, 2000

Diana, Royal Blood, 2000

Marieant, Royal Blood, 2000

Jackie, Royal Blood, 2000

Sissy, Royal Blood, 2000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Chill Out

Basement

Back Stage

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Dance Floor

Dress Room

Dark Room

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.1 บทวิเคราะห์สื่อที่ผลิตที่ได้รับ

ในด้านทัศนภาพที่ออกมามีความคล้ายคลึงกันค่อนข้างสูงไม่ว่าจะเป็นแสงเงา โทนภาพ Low Keys ที่เต็มไปด้วยความอึมครึม ทั้งในแนวความคิดที่มักแสดงให้เห็นถึง อารมณ์ที่มีมิติของ สัญลักษณ์แนวความเป็นมนุษย์ ด้วยการชัวถือ เกษคติ และแฝงสัญลักษณ์เอาไว้อย่างชัดเจน จนทำให้ ภาพนี้ดูวามเหนือจริงสูง

Separation

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนและวิธีการสร้างผลงาน

4.1 บทสัมภาษณ์ ชาวและบทความที่เกี่ยวข้อง

4.1.1 การวางแผนและจัดการงานถ่ายภาพ

คุณกรกฤษ เจียรพินิจนันท์

ปริญญาตรี คณะจิตรศิลป์ เอกภาพพิมพ์ โทการถ่ายภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยผู้กำกับศิลป์ละครโทรทัศน์

ผู้ช่วยประจำหอศิลป์ 304 Gallery

พนักงานบริษัท About Gallery

ช่างภาพอิสระ

โดยส่วนตัวแล้วชื่นชอบสไตล์ภาพแบบ ไซนโครี

“ ตอนแรกนี่จะชอบภาพที่เน้นอารมณ์ เรื่องของโทนมากกว่าเรื่องของเทคนิค จะกึ่งๆ สแนปไม่ได้เซทอะไรมากมาย หลังจากนั้นพอเริ่มทำงานมากขึ้น ก็เริ่มเซทมากขึ้นนะถ้าในทางของ แฟชั่น ”

จากการศึกษาและประสบการณ์ทางทัศนศิลป์ที่ผ่านมามีส่วนในการถ่ายภาพในปัจจุบัน
อย่างไรบ้าง

“ มันช่วยในแง่ขององค์ประกอบ แสง สี น้ำหนัก ถ้าจากที่เรียนภาพพิมพ์มาแล้วมันได้อะไร กับภาพโฟโต้มันนะ ก็จะได้อะไรในเรื่องของน้ำหนัก เพราะภาพพิมพ์มันเป็นเรื่องของการเล่นน้ำหนักบนระนาบ 2 มิติ โฟโต้ก็เหมือนกัน ”

อยากทราบขั้นตอนการทำงานทั้งหมดในการถ่ายแฟชั่น

“ ก็เริ่มจากวิธีคิด เริ่มจากคุยงานกับตัวสไตล์ลิสต์ กับแฟชั่นอิติตเตอร์ กับคนที่เราร่วมงาน ต่างๆ ว่าเราต้องการให้ภาพมันออกมาเป็นยังไง เสื้อผ้า ซึ่งถ้าเป็นไปได้เราต้องเห็นทั้งหมดทุกขั้นตอน หลังจากนั้นก็เตรียมการถ่าย เราก็ต้องคุยกับผู้ช่วยว่าเราต้องการวิธีการทำงานแบบไหน ซึ่งในการเตรียมงานทุกครั้งมันสำคัญอยู่ที่การจัดการในขั้นต้นเนี่ย คือมันต้องเคลียร์ว่าภาพจะออกมาแบบไหน หลังจากนั้นถึงจะได้งานออกมาอย่างที่ต้องการ ”

ที่มีความคิดเห็นอย่างไรบ้างต่อการเสกซ์งานก่อนถ่าย และหลังจากที่ดูภาพเสกซ์งานชุดนี้ของผมแล้วไม่ทราบว่ามีความคิดเห็นอย่างไรบ้างครับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ ที่จริงแล้วเสกิตซ์มันก็เป็นแค่การวางโครงคร่าวๆเพื่อทำความเข้าใจกับมัน ว่าเราจะทำอะไร อยากเห็นอะไร คือมันก็แล้วแต่งานนะ อย่างช่างภาพหลายคนเค้าก็ไม่ได้เสกิตซ์งาน ถ้าเค้ารู้ว่าตัวเองต้องการอะไรชัดเจน อย่างเราก็ไม่เสกิตซ์เพราะวิธีการทำงานของเราที่ต้องการความสด เป็นเรื่องของอารมณ์ บรรยากาศของความเป็นจริง มันต้องใช้สถานการณ์จริงตอนนั้น และมันก็ไม่ได้ถูกกำหนดตายตัวว่ามันต้องเป็นยังไง แต่ที่เราทำมานี่เพื่อความมั่นใจ อย่างบางเซทที่มันมีรายละเอียดเยอะมีเรื่องของเทคนิคหรือบางอย่างที่มันพิเศษ ซึ่งตรงนี้หากเราไปยึดติดกับมันมากเกินไป ตัวงานมันก็จะถูกฟีกอยู่แค่นั้น โน้ตควรดูในเวลาถ่ายจริงด้วยไม่ใช่จบทุกอย่างไว้แค่นั้น มันควรเป็นแค่ไกด์ที่ทำให้เรารู้ว่าจุดไหน ควรมีอะไร เพื่ออะไร เป็นเรื่องขององค์ประกอบแต่ไม่ใช่การบอกผู้กดของตัวแบบ ซึ่งเรื่องของอารมณ์เราจะเห็นจากสายตา ณ เวลานั้น รวมถึงมุมมอง แสงที่มันแตกต่างกันไป ซึ่งมันอาจสวยกว่าที่คิดเอาไว้ในเสกิตซ์ โดยเฉพาะการถ่ายภาพในสตูดิโอ เราควรจะให้โอกาสในการถ่ายภาพให้มากยิ่งขึ้น โดยการปรับหรือสร้างช้อยส์ให้กับมัน

อย่างเรื่องของตัวแบบ เสื้อผ้า ก็บางทีเขาทำอะไรที่ มันสดกว่าที่เราคิดไว้ด้วยซ้ำ และมันสร้างความน่าสนใจได้มากกว่าสิ่งที่เรากำหนดไว้ ซึ่งถ้ามันสามารถผสมเข้ากับความคิดเดิมของเราได้ลงตัวเนี่ย ภาพมันก็จะมียะโรมากกว่านั้น ”

อยากให้ช่วยขยายความ ของคำว่า บรรยากาศ ในงานถ่ายภาพ

“ คือเรื่องของบรรยากาศเนี่ย มันคือสิ่งที่อยู่กับเรามาตั้งแต่ไหนแต่ไร แล้วบางทีมันเกิดขึ้นโดยที่เราไม่รู้ตัว ซึ่งเราควรปล่อยให้มันเกิดขึ้นในขณะที่เราถ่ายรูปจริงๆ มันคือวิธีการที่เราจัดการกับภาพๆนึง หรือจัดการสถานการณ์ๆนึง เพื่อให้เกิดภาพขึ้นมา ”

แล้วระหว่างภาพที่เกิดจากบรรยากาศที่เกิดขึ้นด้วยกระบวนการทางภาพถ่าย กับบรรยากาศจากสถานการณ์จริงที่เชื่อในสิ่งไหนมากกว่ากัน

“ เราเชื่อทั้งสองแบบ เพราะมันก็แล้วแต่ว่าลักษณะงานมันเป็นยังไง มันไม่มีวิธีการไหนคิด ซึ่งการสร้างบรรยากาศขึ้น ไม่ว่าจะในสถานที่จริงที่เราอาจจะต้องเพิ่มบางอย่างเข้าไปมันเป็นวิธีที่ต้องทำอยู่แล้ว ซึ่งทั้งสองวิธีนี้มันมีอะไรที่เกือหนุนกันอยู่ อย่างงานบางงานที่มันดูดิบ หรือมีบางอย่างประหลาดๆ โผล่เข้ามา ซึ่งเราเชื่อว่าเขาต้องการเซทให้มันเกิดขึ้น เพียงแต่ทำให้มันดูเหมือนไม่ตั้งใจ ให้มันเป็นเหมือนบรรยากาศที่มีอยู่จริงเท่านั้น มันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของช่างภาพด้วยว่าต้องการบรรยากาศให้มันแรงแค่ไหน ”

อยากให้ช่วยอธิบายขอบเขตและวิธีการใช้สัญลักษณ์ในงานภาพถ่าย

“ มันก็ขึ้นอยู่กับสไตล์ส่วนตัวของช่างภาพว่าต้องการใส่สัญลักษณ์ลงไปมากน้อยแค่ไหน อย่างลักษณะงานเราก็บางาน โน้ตจะค่อนข้างแตกต่างกันมาก มากๆเลย เพราะว่าอย่างเราตั้งใจใส่สัญลักษณ์บางอย่างลงไปกับบรรยากาศหรือพรีพเล็กๆโดยที่เราจะทำให้มันกลืนไปกับภาพ ก็ถ้าไม่สังเกตก็อาจจะดูออก ดูไม่ออก หรือมองไม่เห็นเลย มันอยู่ที่ช่างภาพว่าอยากให้มันปรากฏในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

มากนักแค่นั้น ซึ่งมันก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญสำหรับภาพบางภาพที่ไม่จำเป็นต้องมีซิมโบลิกอะไร และบางครั้งสัญลักษณ์มันก็เกิดจากคนดูงานที่ดูงานนั้นๆ แล้วก็ตีความกันไปเอง”

จากประสบการณ์ในแกลอรี และการมี Solo Exhibition มาแล้วหลายครั้ง พี่มีความคิดเห็นอย่างไรต่อความเข้าใจของผู้ชมในดวงงานของเรา

“ เรื่องนี้มันก็ขึ้นอยู่กับตัวเค้าละ แต่อย่างงานโน้ตที่พูดถึงการใช้สัญลักษณ์อย่างชัดเจนเนี่ย คนเขาก็จะเห็นกันจะๆเลยว่าไอ้สัญลักษณ์ที่ว่ามันมันอยู่ตรงไหน หรือมีอะไรอยู่ในภาพ เกี่ยวข้องกับเนื้อหาอย่างไร ซึ่งเราในฐานะของคนดูที่สามารถมองเห็น แล้วก็เข้าใจ ก็ตีความกันไป มันคือการเสพงาน ดู คิด วิเคราะห์ แล้วก็รู้สึกกับมันแค่นั้น อย่างไร แล้วก็จบ ก็จะเหลือแค่ความชอบไม่ชอบหลังจากนั้น ว่ามันเป็นแบบที่เราสนใจหรือเปล่า ซึ่งตรงจุดนี้เราไม่สามารถคิดแทนได้ว่าคนดูเค้าจะรู้สึกอย่างไร เราแค่ทำไปตามสัญชาตญาณของเรา ซึ่งถ้าเรามั่นใจแล้วว่ามันเป็นตัวของเรา เราก็ไม่จำเป็นต้องสนใจคนอื่น ”

มีวิธีการฝึกฝนทัศนคติหรือความเฉียบคมในการใช้สัญลักษณ์อย่างไรบ้าง

“ ประสบการณ์อย่างเฉียบเลย การใส่ใจของเราเองว่าสนใจที่จะเรียนรู้อะไร มากน้อยแค่ไหน แล้วเราก็จะค้นคว้าอยู่กับสิ่งนั้น แล้วก็อยู่กับตรงนั้น และถ้าอยู่ไปนานๆมันก็จะเหมือนเป็นส่วนหนึ่งของเรา แล้วการทำออกมา แสดงออกมานั้นก็ไม่ใช่ว่าปัญหาแล้ว

ถ้าดูอย่างพี่ติม(พันธิ์สิริ สิริเวชพันธุ์) เราจะเห็นจากบุคลิกของเค้า ก็จะมีพอนี้บอกกว่าทำไมงานเค้าถึงเป็นอย่างนั้น คือถ้าเข้าไปดูจริงๆในข้อมูลส่วนตัว หนึ่งคือที่เขาซื้อ บรรยากาศที่เค้าอยู่ สิ่งรอบตัวของเค้า เพลงที่เค้าฟัง เราก็จะเห็นชัดขึ้นว่าทำไมช่างภาพคนนี้ ถึงทำงานออกมาแบบนี้ มันมีส่วนกับตัวผลงานมันคือความชัดเจนในการใช้ชีวิต ชอบแบบไหน มีแรงบันดาลใจยังไง ประกอบกับการทำงานเรื่อยๆโดยไม่หยุดเนี่ยมันก็จะบวกกันให้ตัวตนของเราเองชัดเจนขึ้นด้วย และก็หมายถึงประสบการณ์ที่เราจะได้รับในแต่ละครั้งในการทำงาน ได้เห็นข้อเสีย ข้อดีไปเรื่อยๆแล้วค่อยๆปรับปรุงไป ”

ซึ่งนั่นหมายถึงคุณลักษณะที่ดีของช่างภาพหรือเปล่าครับ

“ ที่จริงมันก็ไม่ใช่นะแต่ในขณะที่เดียวกันเราก็ต้องรู้ว่าเราต้องการอะไรจริงๆ บางทีเราหลุดตัวเองอยู่ มันก็ไม่ใช่นะ วันหนึ่งเราก็จะรู้ว่ามันไม่ใช่ยิ่งเรามีสมาธิกับตัวเองมากเท่าไรเราก็จะยิ่งรู้ความต้องการของตัวเองมากเท่านั้น คืออย่างทีบอกว่ามันเป็นเรื่องของประสบการณ์ แล้วก็เกี่ยวกับวัย ถึงคนที่มิพรสวรรค์แต่ถ้าไม่ได้ค้นหาหรือฝึกฝนมันก็ไม่เกิดอะไรขึ้น คือพรสวรรค์ของบางคนเราสามารถมองเห็นได้ชัดจากงานที่เค้าทำ แต่ถ้าหลงตัวเอง เชื่อมมันอยู่แต่แค่นั้น มันก็ไม่ทำอะไรเกิดขึ้นไปมากกว่านั้น มันต้องยอมรับว่าความเป็นไปของตัวเองว่ามันเป็นอย่างไร ซึ่งคนที่จะมาเป็นช่างภาพหรืออาร์ตทิสต์ที่ดีเนี่ย ไม่ใช่แค่มีแรงบันดาลใจ หรือแค่ชัดเจนในตัวเอง มันต้องมีเรื่องของความใส่ใจ และการยอมรับว่าตัวเองกำลังมีปัญหาอะไร และก็ต้องเปิดใจตัวเองให้กว้างมากๆสำหรับเรื่องใหม่ๆที่เกิดขึ้นในโลก ซึ่งมันสำคัญมากๆ ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในงานของผมจะพูดถึงเรื่องของการรักดังนั้นจึงอยากทราบทรรศนะคติส่วนตัวในเรื่องความรักของพี่ด้วยครับ

“ เรื่องความรักของเรา เราไม่ค่อยแน่ใจหรอกว่ามันเป็นแบบไหน เพราะเราเองก็ไม่รู้ว่าความรักจริงๆมันเป็นแบบไหน มันก็เลยเป็นสิ่งที่ต้องการเรียนรู้กับมัน มันต้องเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงนะ และถ้าจะให้พูดเป็นซิมโบลิกซกอย่างเนี่ย มันก็เป็นเรื่องยากสำหรับเรา คือแต่ละคนก็จะมีประสบการณ์ในตัวของตัวเอง เพราะฉะนั้นในการทำควมรู้จักใครซักคนมันก็คือความซับซ้อนมากขึ้นเป็นสองเท่าทวีคูณเข้าไปอีก ในตรงนี้นั้นสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยอะไรหลายๆอย่าง แต่สำหรับเราคิดว่า การคบกันโดยที่ปล่อยให้มันเกิดขึ้น โดยที่ไม่ต้องมาคำนึงถึงเรื่องต่างๆมาก ไม่ว่าจะเรื่องเวลา วิชา เศรษฐกิจหรืออะไรต่างๆนี้ มันค่อนข้างที่น่าจะดีสำหรับเรา คือถ้าเป็นความรักที่เกิดขึ้นจากคนสองคนเนี่ย จะไม่มีข้อคิดกับอะไรเลย เราจะดูแลอย่างเดียวก็คือการทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มันไม่ค่อยจำเป็นสำหรับเรา

ซึ่งเรื่องนี้เรารู้ว่ามันเป็นเรื่องที่เซ็กซี่ที่สุดแล้ว แล้วก็ก็เป็นเรื่องใหญ่และส่วนตัวมากสำหรับเรา เพราะการอยู่ในสังคมแบบเนี่ยมันค่อนข้างวุ่นวายมากพออยู่แล้ว การที่จะมีใครซักคนเพื่อความสบายใจหรือมีความสุขกับมันเนี่ย บางทีมันก็ถูกคนรอบข้างเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งมันเปราะบางมาก เคยมีคนเค้าบอกเอาไว้ว่า คนสมัยนี้ปฏิเสธที่จะมีความรัก คือคนรักที่เป็นเรื่องเป็นราว และที่จริงเราก็สนใจมากเลยนะ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเราเคยทำเรื่องนี้ตอนแสดงงาน แล้วตอนนี้ก็ยังสนใจอยู่

ไอการที่มีเรื่องความรักอย่างเงี้ยมันเหมือนบาปที่เราต้องทำ เหมือนสัญชาตญาณที่เราไม่รู้ตัวในบางที และคนที่จะเป็นคู่รักหรือคู่ที่มันคงไม่มีอยู่จริงมันอาจจะมิแคในหนังสือเท่านั้นเพราะในชีวิตจริงมันยากกว่านั้น ฟังดูเสร้านะแต่เราก็ต้องยอมรับนะ แต่ถ้าเป็นความรักในอุดมคติของเราเนี่ยมันต้องบริสุทธิ์มากๆ ซึ่งมันอาจสวนทางระหว่างความต้องการกับการกระทำ คือคนเรามันมีกิเลสไง มันเป็นการวิเคราะห์เรื่องของมนุษย์ที่ลึกซึ้งมากๆ เพราะเราต้องศึกษาและรู้สึกไปกับมันว่าทำไมมันถึงเกิดขึ้น ซึ่งเราบอกได้เลยว่าเราเป็นคนที่ไม่ค่อยเข้าใจรู้สึกอะไรกับเรื่องแบบนี้มาก เราเลยต้องระวังตัวกับมันมากจนบางครั้งกลายเป็นความกลัว

ซึ่งอย่างการใช้ซิมโบลิกของโน้ตเนี่ย เราคิดว่าถ้าโน้ตโตขึ้นสัญลักษณ์มันอาจจะเปลี่ยนไป ซึ่งเราจะได้เจออะไรมากกว่านี้ อย่างวันหนึ่งโน้ตอาจจะถูกคนรักเอาขวดเบียร์ฟาดหัว แล้วก็เอาขวดเบียร์เนี่ยมาเป็นซิมโบลิก คือมันต้องเป็นอะไรที่สร้างความสะเทือนใจกับตัวอาร์ตทิสต์ ต้องเป็นประสบการณ์ตรงซึ่งเอามาใช้กับตัวงานได้ ซึ่งเราคิดว่างานที่มันต้องมีประสบการณ์ตรงของคนที่ทำให้เกิดขึ้นมาก่อน มันต้องรู้ว่ามันเกิดอะไรขึ้น เพราะอะไรในเวลานั้น และประสบการณ์ก็จะเป็นตัวที่ทำให้เราเข้าใจอะไรๆได้ดีขึ้นโดยไม่จำเป็นต้องไปหาอ่านจากหนังสือ แต่การอ่านหนังสือหรือการเพิ่มเติมด้วยสื่อต่างๆมันก็ช่วยในเรื่องของการสร้างแรงบันดาลใจมากกว่า ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 นิยามรูปแบบวัฒนธรรมตะวันออกในสากลโลก

อาจารย์ วิทวัน จันทร

ปริญญาตรี ภาคประยุกต์ศิลป์ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปริญญาโท สาขา Fashion and Textile Design University of Central England

รองศาสตราจารย์วิชาการ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ช่วยแนะนำตัวเอง ประวัติการศึกษาและงานที่รับผิดชอบอยู่ในตอนนี้ด้วยครับ

“ ค่ะ ชื่อ อาจารย์ วิทวัน จันทร นะคะ ก็เป็นอาจารย์ประจำในสาขาศิลปะการออกแบบ พัสตราภรณ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็สอนมาประมาณ 4-5ปีแล้วคะ จบปริญญาตรีจาก ภาคประยุกต์ศิลป์ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร แล้วก็ ทำงานอยู่ซักรักหนึ่งก็สนใจเรื่อง Textile แล้วก็ไปเรียนต่อที่ University of Central England ที่อังกฤษนะคะ เป็นปริญญาโทสาขา Fashion and Textile Design แล้วก็กลับมาทำงานที่นี่แหละคะ ”

อยากให้ นิยามความหมายของคำว่า โอเรนทอลสไตล์ ในงานออกแบบ

“ จริงๆแล้วก็มีคนมาถามบ่อยเลยนะ พวกน้องๆสไตลิสต์ตามแมกกาซีนเนี่ย ถ้าจะให้แปลว่าหมายถึงอะไร ก็อะไรที่เป็นตะวันออก ในภูมิภาคเรานี้แหละ เอเชียที่เราอยู่ ถ้ามองในภาพรวมมันก็ทั้งแฟชั่น และการออกแบบอื่นๆด้วย ไม่จำเป็นว่าเฉพาะแฟชั่นเท่านั้น เฟอร์นิเจอร์ดีไซน์ที่เป็นโอเรนทอลสไตล์ หรือว่า เฟอร์นิเจอร์ คืออะไรที่มันออก มูดูว่าเป็นตะวันออก ซึ่งมันหลายๆเราก็จะนึกถึง ญี่ปุ่น จีนซึ่งอาจเพราะความเป็นชาติมหาอำนาจด้วย และก็อินเดีย อย่างไทยนี่ก็ใช้นะแต่ด้วยความเป็นสากล ฝรั่งเศสก็จะมองว่าเป็นญี่ปุ่น กับจีน หรืออินเดีย 3ประเทศหลักๆ ”

แล้วจุดเด่น จุดด้อยในลักษณะการนำมาใช้ล่ะครับ

“ ณ ที่เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้ อย่างญี่ปุ่นกับจีนนี่ก็จะเป็นเรื่องของสี อย่างสีแดงซึ่งทั้ง 2 ประเทศนี้ก็มีความแตกต่างกันออกไปอีก คือจะมีสีอื่นเข้ามาผสม ญี่ปุ่นก็จะออกไปทางน้ำเงิน แล้วถ้าเราไปดูตามบ้านเมือง สภาพแวดล้อมเขาเนี่ย ไร่ป่าถนนหนทางต่างๆ sign ต่างๆเขาก็จะดีไซน์เป็นญี่ปุ่น ไม่เฉพาะแค่ตัวอักษรแต่ สีที่เขานำมาใช้ อย่างน้ำเงินของเขา บ้านเราใช้เขียว คือเรื่องสีจะเป็นอะไรที่ชัด ในความเป็นโอเรนทอล เพราะทางตะวันตกเนี่ย แดงเค้าจะไม่ค่อยใช้ คือถ้าคุณไปอังกฤษ หรือแถบยุโรป พวกประเทศที่ภูมิอากาศหนาวเนี่ย เค้าจะไม่ค่อยใช้สีสดอยู่แล้วอันนี้ชัดเจน ลงเครื่องบินญี่ปุ่นสีแดงอย่างที่คุณใส่เนี่ย เค้าก็มองแล้ว ”

นั้นก็พูดได้ว่าสภาพแวดล้อมทั้งหมดมีผลต่อค่านิยม และวิถีการออกแบบด้วย แล้วจะสรุปได้เลยใหม่ว่า สีทางตะวันออกของเรานั้นมันถูกสร้างมาจากธรรมชาติ

“ ใช่ !! อันนี้มันแน่นอนอยู่แล้ว ประเทศที่อยู่ในเขตร้อนอย่างอินเดียทำไมต้องใช้สีสด มันสดใส่ใจ แล้วก็ร้อนไม่เหมาะที่จะใส่สีมืดๆดำๆทึบๆ แล้วก็ดูห่อหุ้ม ร้อนอาจจะเป็นบ้ำไปเลย และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากภูมิอากาศ สีสันก็มาจากพืชที่ขึ้นอยู่รอบตัวเรา อย่างดอกไม้เจีย พืชเมืองร้อนที่มีดอกสีส้ม สดใส มันก็คือธรรมชาติที่เราดึงมาใช้”

แล้วรายละเอียดในด้านลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ล่ะครับ

“เอาโดยรวมโซ่มัยบี้ ไม่เจาะจงประเทศนะ อันที่จริงน้ำมันแตกต่างกันมากเลยนะ อย่างไทย กับจีนนี่ก็คนละลายเลย ลักษณะเส้นก็ต่างกันแล้ว จีนนี่จะเป็นแบบเลขาคณิต ญี่ปุ่นก็เหมือนกันแต่ จะมีความเรียบง่ายมากกว่า แต่ถ้ามาทาง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ลายมันจะเริ่มกระจุก กระจุกเต็ม ไปหมด ที่จริงชนเผ่าทั่วโลกมันก็เริ่มต้นจากธรรมชาติคล้ายๆกันนะ ถ้าเราไปดูพวก อบอริจิน หรือ แอฟริกาเนีย กับลายผ้ามัดหมี่ที่เราว่าเป็นของเรา ของเราจากเมืองไทยเนีย พวกเค้าก็ทำกันมา เหมือนกัน เพียงแค่ระบบการสื่อสารสมัยก่อนมันไม่ไกลโบล เนทเวิร์คเหมือนทุกวันนี้ ที่จริงมัน คล้ายๆกันแหละ รืออย่างเม็กซิกันของอเมริกา ลายก็เป็นเลขาคณิต โดยลวดลายอย่างที่เห็นอยู่ทุกวันนี้ มันถูกกลั่นกรอง ผ่านกระบวนการตามคตินิยม ความเชื่อในแต่ละท้องถิ่น ภูมิภาคนั้นๆ ”

เท่าที่ศึกษามาก็จะเห็นได้ว่ารากฐานทางศิลปะปัจจุบัน มันก็มีต้นกำเนิดจากไม้ก็แห่งบน โลก เช่นอียิปต์ จีน หรืออินเดีย แล้วก็ถ่ายโอนไปทั่วโลก แล้วด้วยลักษณะความกลมกลืนดังกล่าว จะทำให้เราแยกเอาความเป็น โอเรนทอลที่ว่ามีมาประยุกต์ใช้จากจุดไหนครับ กลิ่นอายของมันจะ ประมาณไหน

“ครูนานะ ถ้าเราจับเอาความเป็นวิชาว ธิติเม้นท์ออกมาซักอย่าง 2 อย่างที่สร้างความรู้สึกที่เป็นเอเชียมันก็น่าจะพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องขยักลายกันมาทั้งหมด อันนั้นมันไม่ใช่โอเรนทอลแล้ว เพราะโอเรนทอลน่าจะเป็นอะไรกว้างๆมากกว่าเป็นสากล ชาติตะวันตกยอมรับ นะ จากที่เห็น ”

จากแฟชั่นเซทของ นาคาร่า โดย จิม ทอมป์สัน ที่ผ่านมา พอจะอธิบายถึงความเป็น โอเรน ทอลได้มากน้อยแค่ไหน

“อะ อย่างแฟชั่นของ นาคาร่า คือคุณดูได้ใจว่ามันคือโอเรนทอล มันขึ้นอยู่กับหลายอย่าง ถ้าเกิดไม่ใช่ผ้าไหม ใช้เฟอร์นิเจอร์อย่างเงี้ย มันก็ไม่ใช่แล้ว เพราะฉะนั้นนอกจากลวดลาย สีสัน และไอ้วัสดุก็คือส่วนสำคัญ ความบางเบาของผ้าไหม ที่เวลาเดินแล้วมันกรูยกรายนั่นมัน นึกถึงผ้าที่เราใช้อยู่แล้วในเอเชีย ระบายอากาศได้ดี อะ ไรทำนองนี้ ”

มีข้อเสนอแนะ หรือข้อควรระวังในการควบคุมสัดส่วนในการออกแบบรีเปล่าครับ

“ระวังหระอ อิมไม่ต้องระวังหระอ คือในแง่ของการออกแบบ ถ้าจะให้มันเป็นสากลนะนะ เราต้องมองว่ามันเป็นงานความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเกิดไประวังมากไป โอเคมันก็ไม่เกิด นอกจากว่า เอามาใช้แล้วมันไม่สวย ทำมาแล้วมันทุเรศ น่าเกลียดอะไรแบบนี้ มันก็ต้องออกมาแล้วดูเป็นเอเชีย อย่างสีหมื่นๆ ก็ไม่ใช่ว่าใช้ไม่ได้ อย่างชุดของอาจารย์เผ่าทอง อย่างเงี้ยใส่ชุดสีดำ สีน้ำตาลเข้ม แต่ ออกแบบดีไซน์เป็นเสื้อคอจีน มันก็โอเรนทอลนะ แต่งานคุณมันหลายมะเทียเรียลหลายกระบวนการ ก็ต้องระวังมันมั่ว อันนี้อาจเป็นได้”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระว่างนั้นมีลูกศิษย์อีก 2 คนที่มาทวงเวลาเรียนช่วงบ่าย ทำให้ผมรู้ตัวว่าควรต้องเร่งการสัมภาษณ์ให้รวดเร็วกว่านี้ ครูดาวถามหางานแบบร่างจากลูกศิษย์คนหนึ่งโดยต้องการเอามาเป็นตัวอย่างงานเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันมากขึ้นในการสัมภาษณ์

“ คนนี้ก็ทำงานเรื่อง ไทยประยุกต์ ไทยนิวโว ก็จะมีกลิ่นอายของความเป็นไทย ก็คัดแปลงจากชุดไทยเนี้ยแหละแบบร่วมสมัย คือคุณก็รู้ว่าเป็นโอเรนทอล คือไปเดินอยู่บน ลอนดอนแพชั่นวิก หรือนิวออร์กแพชั่นวิก ถ้าก็ต้องดูแล้วว่า เฮ้ย เขาไม่ทำเนาๆ คืออย่างน้อยๆดิไซน์เนอร์เค้าคิดไม่ออกว่าไอ้รูปแบบ แบบเนี้ยมันจะมาได้ยังไง รีเรื่องของสี่เงี้ย”

ได้ยื่นถึงการประยุกต์ ผมจึงขออนุญาตเอางานชุด *The Other Side of Love* ให้ดูพร้อมอธิบายแนวความคิด โดยคร่าวๆพร้อมทั้งอธิบายความเชื่อมโยงสู่งานชุดใหม่และปัญหาในการจัดสรรองค์ประกอบเข้ากับลวดลายของ อาร์ตนิวโว

“ คราวนี้คุณก็ต้องดูว่าคุณเป็น โอเรนทอลสไตล์ไหน ร่วมสมัย รีเป็นแบบโมเดิร์น หรือว่าจะเอาแบบ คอนเซอวาทิฟนิดๆ คือโบราณนะอะ แต่น่าจะเป็นโมเดิร์นนะนี่ก็ถึงความเรียบง่ายดีกว่า น่าจะจับประเด็นของชาติมหาอำนาจที่คนจะเข้าใจได้ จีน ญี่ปุ่นก็ได้ ญี่ปุ่นนี่ก็เรียบง่ายอยู่แล้ว ซิมโบลิกอะ ดูงชาติเขาสี รวมถึงลัทธิ ความเชื่อ อะไรพวกนี้มันก็เกี่ยวข้องกันหมดนะแหละ ”

สุดท้ายนะครีบอยากให้อาจารย์พูดถึงคำว่า Fake ในสังคมของเรา

“ ในสังคมเราเนี้ยแหละ ถ้าพูดคำว่าเฟค อิม ก็คงเป็นแบบ ในสังคมมันก็มีความเฟคอยู่เยอะ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆอย่าง คือจะมองว่าแ่งลบก็ได้ หรือจะมองแ่งไม่ลบก็น่าจะได้ คือการเฟคบางทีมันก็ อาจจะมีคามจำเป็น หรือมีอิทธิพลอื่น ไอ้ความเสื่อมโทรมในสังคม ณ ปัจจุบันนี้ หรือพวกสภาวะเศรษฐกิจ ที่มันบีบบังคับให้เกิดความไม่จริงใจ หรือว่าจะต้องหาประโยชน์ใส่ตัว แล้วก็ความคิดคนเราที่มันเริ่มเปลี่ยนไป ความเห็นแก่ตัวหรืออะไรต่างๆ มันก็ส่งผลทั้งหมด คือคนเรามันอาจจะรักตัวเองมากขึ้น ในเมื่อฉันก็ต้องรักตัวเองก่อน ในเมื่ออะไรที่ทำให้เราไม่ได้รับประโยชน์ หรือทำให้ตัวเองไม่ก้าวหน้า มันก็ทำให้เราทำเพื่อตัวเองมากขึ้น มันเกี่ยวเนื่องกันไปหมด เฟคมันเลกกลายเป็นการ โปรมเทคซ์ตัวเอง ซึ่งบางทีคนอื่นก็อาจจะไม่เคียดรื้อนนะ รีเค้าอาจจะไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเราเฟคอยู่ ซึ่งทางตะวันตกเองเค้าก็ไม่ค่อยมีเรื่องนี้ เพราะเค้าตรงไปตรงมา คุณจะได้รับไม่ได้ไม่ได้มันก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่กับวัฒนธรรมของคนไทยที่มันเป็น อะไรที่ค่อนข้าง จะปิดใจ บางอย่างไม่อยากบอก ไม่อยากพูด มันก็กลายเป็นเฟค อย่างเค้าทำวิจัยมาว่าผู้หญิงไทยมีเปอร์เซนต์ เป็นสถิติการโกหกสูงสุด มากที่สุดในโลก เค้าพิสูจน์มาอย่างเนี้ย เรากี่ เอ๊ะมันจริงหรือ แต่เราก็อ่า ผู้หญิงไทยก็จริงใจนะแต่เรากลัวคำพูดมันจะไปกระทบคนอื่นไง เป็นการถนอมน้ำใจ อย่างฝรั่งไม่ชอบก็พูดออกมาเลย ถ้าคนไทยก็จะไม่เป็นไร”

4.1.3 การวิเคราะห์รูปแบบศิลปะของกุสตาฟ คลิมต์

คุณศราวุธ แพนสิงห์

ปริญญาตรี ภาควิชาจิตรกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปะ โรงเรียนเทพมิตรศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศิลปินเขียนภาพ Reproduction ของ POPGallery กรุงเทพมหานคร

ช่วยแนะนำตัวเองและงานที่รับผิดชอบอยู่ในตอนนี้ด้วยครับ

“ ชื่อ ศราวุธ แพนสิงห์ ครับ ก็เป็นจิตรกรใน POP Gallery โดยภาพรวมก็จะทำการ Reproduction งานเขียนที่เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลกเช่น แวนโก๊ะ, โมเนต์ โดยเน้นภาพในยุค Impressionist ขึ้นมา อย่างยุค Classic ก็พอมีบ้าง ซึ่งโดยส่วนตัวก็จะนำเอาทฤษฎีศิลปะที่ได้อ่านมา คือภาพรวมของศิลปินที่ทำงานด้วยกันแต่ละคนก็จะมีฝีมือจัดจ้านเฉพาะทางกันอยู่แล้ว อย่างคนที่วาดภาพของแวนโก๊ะนี่นะ คนที่มาดูงานเขาก็จะรู้สึกได้เลยว่า ทั้งที่พู่กัน หรือจังหวะในการใช้สีนี้ เขาแทบจะเอาจิตวิญญาณของแวนโก๊ะมาไว้กับเขา ได้อยู่หมดแล้ว แต่อย่างหนึ่งที่ไม่เหมือนกัน คือหลักสุนทรียศาสตร์ซึ่งเป็นเรื่องของประวัติศาสตร์และทฤษฎีทางศิลปะ ที่จะเชื่อมโยงเข้าหากันนี้เขายังไม่มี แต่ในด้านทักษะฝีมือ ต้องยอมรับเลยว่าอยู่ระดับแถวหน้าในประเทศแล้ว ทุกคนเลย ”

รวมถึงตัวคุณด้วย

“ผมนี่คือ มีแค่ทฤษฎีแต่จะยังไม่ค่อยชัดเจนเหมือนพวกเขา ที่รู้ว่าตัวเองชอบเขียนของใคร อย่างคนที่เขียนโมเนต์ มารูปแล้ว หรือเขียนของแวนโก๊ะมา 6-7 ปีแล้ว หรือคนที่เขียนของคลิมต์นี้ ถ้านับกันก็รวม 100 ชิ้น และก็ขายได้หมดทุกชิ้นด้วย ส่วนสไตล์ของผม ก็จะชอบเรื่องความขัดแย้ง ทั้งในด้านทัศนธาตุ องค์ประกอบทางศิลปะ และก็ในเรื่องของเนื้อหาด้วย คือผมเชื่อว่างานศิลปะที่ดีควรประกอบด้วยสิ่ง 3 สิ่งคือ ทักษะฝีมือ เนื้อเรื่อง และความคิดสร้างสรรค์ ส่วนความขัดแย้งที่ว่านี่ก็เป็นจุดหนึ่งที่จะดึงดูดคนได้ อย่างในเงามืดมีแสงสว่างเลือนลางขึ้นมา ในความสว่างมีจุดดำๆเล็กๆอยู่ก็สามารถสร้างความสนใจได้ นี่คือการที่สนใจและที่ทำอยู่ตอนนี้ก็เป็นภาพเมืองเกษตรกรรมเมืองหนึ่งในฝรั่งเศสชื่อว่า โปรวองซ์ ที่มีตึกโบราณสีส้มสวยงามโดยมีสีเหลืองที่โดดเด่นและมีพลัง เป็นพลังของธรรมชาติ โดยเนื้อหาก็คจะเป็นประมาณนี้ ”

อยากทราบมุมมองเกี่ยวกับความขัดแย้งภายในสังคม จากคนต่างจังหวัดที่เข้ามาสู่ในเมือง

“ ผมมองว่ามันต้องแตกต่างกันอยู่แล้ว อย่างแรกเลยก็เป็น วิถีชีวิต คือภาพที่ติดตามมาแต่เล็กๆ ฟุ้งๆ กว้างๆ ท้องฟ้ากว้างๆ มันอยู่ในความรู้สึกเราว่า นี่แหละสิ่งที่ทำให้รู้สึกสบายใจแต่ในเล็กๆเราก็อยากจะทำในสิ่งที่มากกว่าที่เรามองเห็น ซึ่งเราหามันได้จากในเมือง แต่พอเข้ามามันก็ทำให้เรามองเห็นแต่ตัวเองมากขึ้น เห็นแต่ความต้องการของตัวเองจนละเลย คนอื่นๆ เราไม่พยายามที่จะเรียนรู้กันซักเท่าไร ทุกคนเอาแต่สนใจเรื่องของตัวเองมากไป มันเกินกว่าความเป็นมนุษย์ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่ขึ้นตาสาธารณะ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียกตัวเองว่าสัตว์สังคมควรมีให้แก่กัน เราเข้าถึงความเป็นปัจเจกจนจะเกินไปแล้ว ผมจึงไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมตัวใครตัวมันของคนกรุง ”

แต่การที่เราทำเพื่อตัวเองนั้น มันก็เพื่อให้คนอื่นมองเห็นเรามากขึ้น สุดท้ายมันก็เป็นการทำปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของมนุษย์อยู่ดีไม่ใช่หรือครับ

“ คือ อย่างผมก็ไม่ต้องการให้ใครมาบ่งบงวุ่นวาย บงการ หรือชี้้นำการดำเนินชีวิต การแสดงออกทางบุคลิกภาพ ส่วนมากจะเป็นเชิงความคิดมากกว่า ว่าบางสิ่งมันควรจะลดลงมากกว่านี้บ้าง อย่างบางที เราก็มุ่งเน้นที่จะขาย จะกอบโกยมากจนเกินไป ไม่สนใจว่าจะมีใครเดือดร้อนจากการกระทำของเรา มันเหมือนเราทำงานเพื่อบางสิ่งที่ไม่ใช่งาน ผมเองก็กำลังจะเป็นแบบนั้น ซึ่งมันน่ากลัวมาก ”

อยากให้ออกถึง คลิมต์

“ ผมมองว่าเค้าเป็นคนที่มีการผสมผสานกันระหว่างความลงตัวทั้งความปราณีต และไอเดียเข้าช่วย 3 หัวข้อที่ว่าถึงศิลปะที่ดี เขาเรียบเรียงธรรมชาติใหม่ด้วยความปราณีต ทั้งลวดลายและการประดับตกแต่ง คือเขาก้าวข้ามพ้นคำว่าลวดลายไปแล้ว เราอาจจะมองว่ามันเป็นเพียงการเรียงซ้อนของทีฟู้กันเฉยๆ แต่จริงๆ แล้วมันมีการเคลื่อนไหวอยู่ในนั้น ซึ่งเขาก็ไม่ได้นำเสนอเรื่องบรรยากาศหรือแสงเงาแต่มันก็มีอยู่ในนั้น ไม่ว่าจะภาพแลนดส์เคปหรือภาพผู้หญิง ซึ่งดูแล้วมีความสุขสวยก็คือสวยจริงๆ อย่างผืนนี้เหมือนกับว่าเค้า มองมันอย่างพินิจพิเคราะห์มาก เหมือนจะเอาแว่นขยายส่องดูว่ามีสีอะไรอยู่ในนั้นบ้าง แล้วก็วิเคราะห์ สังเคราะห์ออกมาจนเป็นสีที่งดงามอย่างที่เห็น ”

คุณสำรวจขอเวลานั่งหนังสือศิลปะ 2-3 เล่มพร้อม สารานุกรมศิลปะเล่มเพื่อเปิดหาข้อมูลที่ชอบในนั้น

“ ในทีฟู้กันของยุคนั้น ข้อดีของมันก็คือจะทำให้ได้สีที่สด และก็อ้อมตัวมาก จะไม่มีการผสมกันของสีที่จะลงมาถึงหลัง แต่กลับผสมกลมกลืน คล้ายกับการจุดของ นิโ อิมเพรสชันนิสต์ แต่จะเป็นทีฟู้ที่หลากหลายกว่า และเอกลักษณ์ของคลิมต์ ก็คือในจุดที่เขาจะปล่อย เขาพอใจที่จะมีมันเท่านั้น อย่างทีฟู้กันหนาๆ ใหญ่ๆ ที่เบ็คเกอร์วานน์ กับจุดเล็กๆ ในรายละเอียดของแววดา จมูก ปาก ซึ่งเป็นจุดโพกัสของเขา เขาก็ทำมันได้ยอดเยี่ยม ดีมากๆ และการนำรูปทรงเลขาคณิต หรือรูปแบบกราฟฟิก และลวดลายต่างๆ ซึ่งหลายๆ คนก็บอกว่าการจะนำมาใช้ร่วมกับลักษณะเรียลลิสต์เนี่ย มันเป็นเรื่องที่ขัดแย้งกันมาก จนต้องบอกว่า เขาเป็นอัจฉริยะภาพในการผสมผสานรูปทรงทั้ง 2 อย่างเนี่ย ค่อนข้างจะชื่นชมเขาในด้านนี้ อิม แล้วเขาก็เป็นคนที่ใช้สีทองได้ดีมากๆ ด้วย ดูจากวิธีการใช้สีทองของเขาไม่ใช่แค่ภาพ Kiss เท่านั้นนะ แต่ยังมีภาพอื่นอีกเยอะ ที่เขาใช้สีทองแล้ว...คือมันพูดได้หลายอย่าง ทั้งความมีคุณค่า น่าเก็บรักษาซึ่งมันช่วยดึงตัวตนให้มีคุณค่ามากกว่าความเป็นศิลปะ ”

แล้วอิทธิพลของศิลปะตะวันออกต่องานของคลิมต์เป็นอย่างไรบ้าง ถ้านำมาประยุกต์ใช้สัดส่วนที่เหมาะสมอยู่ตรงไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“เท่าที่ดูนะ มันก็เป็นช่วงหนึ่งที่ศิลปะทางตะวันออกได้รับการยอมรับมาจกาศิลปินในยุคนั้น คือพวก แวน โก๊ะ โมเนต์ ก็จะมีภาพเขียน ที่มีลายผ้าของญี่ปุ่นปรากฏอยู่ในหลายๆภาพ คือผมคิดว่าในศิลปะนะ มันจะมีความเป็นสากลอยู่ ไม่ว่าจะ เป็นของชาติไหนก็ตาม อย่างฝรั่ง เขาก็สามารถชื่นชมภาพพิมพ์ญี่ปุ่นได้โดยที่ไม่เอาวัฒนธรรม ความเป็นชาติพันธุ์ของตัวเองมาเป็นหลักในการเสพ และก็สามารถนำศิลปะเหล่านั้นมาผสมผสานกับความเป็นตะวันตก ซึ่งมันมีอยู่แล้ว ซึ่งศิลปินหลายๆท่านก็ได้บอกเอาไว้ว่า ในยุคปัจจุบันนี้มันไม่ใช่การค้นหาความใหม่อะไร แต่เป็นการเลือกใช้ หรือหยิบจับสิ่งที่มีอยู่อย่างเหมาะสมกับเรื่องที่มีอยู่ภายในใจเราที่อยากจะนำเสนอมากกว่า ก็ขึ้นอยู่กับเราจะเลือกใช้มันยังไง อย่างคลิมต์นี่เขาก็จะรู้ว่า ลวดลายเป็นส่วนที่ส่งเสริมงานให้มีคุณค่า แต่ว่าเขาก็ไม่ได้ละเลยประธานของเรื่อง มันเป็นเรื่องของการจัดสรรมากกว่า ว่าจังหวะและความพอดีมันอยู่ตรงไหน

อาจารย์ ประเทืองท่านเคยพูดเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า 1.คุณทำไม่ถึง ดี คุณก็หยุด 2.ทำถึงพอดี ก็ดีเลย และสุดท้าย ทำแล้วอยากจะเพิ่มนิด เพิ่มหน่อยจนเลยความพอดี ซึ่งมันก็อยู่ที่เราว่าจะทำแค่ไหน มันอาจจะมียางจังหวะที่เราต้องการทำมากกว่าที่คิดเอาไว้ มันไม่ใช่กฎตายตัวว่ามันจะต้องพอดีเสมอไป ขึ้นอยู่กับทางเลือกของเรา ”

สุดท้ายนะครับอยากให้คุณถึงคำว่า Fake

“ อืม คำว่าเฟคหรือ ผมว่านะ คำพูดทุกคำมันก็คือคำโกหก ที่ออกมาจากตัวเราโดยที่เชื่อว่าสิ่งนั้นมันจริง สิ่งนี้มันใช่ แต่มันไม่ใช่ ทุกอย่างเลย เพราะไม่ว่าจะทฤษฎีทางศิลปะ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ มันก็มีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ มันเป็นไปได้ที่คนๆหนึ่งจะมีชีวิตอยู่ด้วยความจริงที่เค้าเชื่อโดยไม่เปลี่ยนแปลง ไม่อย่างนั้นเราทุกคนก็คงเป็นเด็กที่ไม่มีวันโต ทุกอย่างแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา การค้นพบเพื่อหาคำตอบเดิมๆ มันก็ทำให้เกิดการโกหก และมันก็จะเป็นอย่างนี้ต่อไปเรื่อยๆ เหมือนวงกลม มันจะจริงก็ต่อเมื่อเราได้เห็นทั้งหมด แต่มันก็มีด้านที่เรามองไม่เห็นเสมอ เหมือนพระจันทร์เสี้ยว ที่เห็นไปไม่ได้ที่คนจะเฝ้ามองแต่เงามืด ทุกคนต่างก็มองเพียงแต่ส่วนที่มันสว่างเท่านั้น แสงนั้นก็เปรียบเสมือนความเชื่อของเราและเราก็เพ่งเล็งเพียงจุดนั้น ซึ่งเป็นเพียงปัจจุบันที่มันก็จะเปลี่ยนไป ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 สถานภาพทางเพศของสตรีในสังคมไทยในปัจจุบัน

4.1.4.1 พ่อเลวข่มขืนลูกหนี-จับล่ามโซ่

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ปีที่ 55 ฉบับที่ 16811 วันเสาร์ที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2547

พ่อเลวข่มขืนลูกหนี-จับล่ามโซ่ แม่ทิ้งทุบตีฆ่าเรตั้งแต่อายุ 11 ยันสาว พ่ออุบาทว์ข่มขืนมาราธอนลูกสาวในไส้บังคับขยี้กามตั้งแต่อายุ 11 ขวบ จนโตเป็นสาว เมื่อไม่ยอมก็ถูกทุบตีทารุณ บางครั้งก็ลงมือข่มขืนต่อหน้าหลานชายวัย 2 ขวบ เขี่ยสุดทนหนีไปอยู่กับเพื่อนชาย ตามไปอาละวาดนำตัวกลับบ้านจับล่ามโซ่ติดกับเสาบ้าน เพื่อบ้านสุดทน แจ้งตำรวจลากคอเข้าคุก ปฏิเสธเสียงแข็งอ้างเหตุจับล่ามโซ่ เพราะลูกสาวหนีไปเที่ยวกับเพื่อนชาย

พ่อใจชั่วก่อเหตุสุดคดใจข่มขืนลูกสาวในไส้ตัวเองมาราธอนตั้งแต่เด็กจนโตเป็นสาว แถมยังจับล่ามโซ่ราวกับสัตว์เลื้อยคลายนี้ เปิดเผยเมื่อเวลา 12.30 น. วันที่ 30 ม.ค. พ.ต.อ.สฤษดิ์ ไชยอำพร รอง ผบก.ภ.จ.ปทุมธานี รับแจ้งจากพลเมืองดีว่ามีหญิงสาวถูกจับล่ามโซ่ในบ้านหลังหนึ่งภายในซอยวัดบางเคียว หมู่ 5 ต.บางเตย อ.สามโคก จ.ปทุมธานี จึงพร้อมด้วย พ.ต.ท.ธัญวิทย์ จินดาเวช สว.ตส. ร.ต.อ.คุณากร หอมจันทร์ ร้อยเวร สภ.อ.สามโคก และกำลังชุดสายสืบรุดไปตรวจสอบ

ในที่เกิดเหตุเป็นบ้านปูนชั้นเดียว ปลูกอยู่กลางสวนผัก ภายในห้องโถงของบ้านพบหญิงสาวทรานต่อมาชี น.ส.หน้อย (นามสมมุติ) อายุ 17 ปี สวมเสื้อยืดแขนสั้นสีฟ้าแบบรัดรูป นุ่งผ้าถุงข้อเท้าขาวถูกตีตรวนด้วยโซ่ขนาด 4 หุน ยาวประมาณ 2 เมตร โดยปลายโซ่อีกด้านคล้องกับเสาบ้านแล้วล็อกด้วยกุญแจถึง 3 ดอก มีสภาพไม่ต่างกับสัตว์เลื้อยที่ถูกล่ามโซ่ ผมง่าขึงเหยงสีหน้ามีอาการหวาดกลัว เมื่อรู้ว่ามีตำรวจเข้ามาช่วยเหลือ น.ส.หน้อยถึงกับร้องไห้ออกมาด้วยความดีใจ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ช่วยกันแก้ไขตรวนจากพันธนาการ ส่วนบริเวณหลังบ้านพบนายหน้อย (นามสมมุติ) อายุ 48 ปี พ่อของ น.ส.หน้อย และเป็นเจ้าของบ้านที่เกิดเหตุ ยื่นให้อาหารไก่ชนที่เลี้ยงไว้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้คุมตัวไปสอบสวน

จากการสอบปากคำ น.ส.หน้อยได้ลำดับเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตให้ฟังว่า มีพี่น้องด้วยกัน 2 คน พักอยู่กับนายหน้อย พ่อบังเกิดเกล้าที่บ้านเกิดเหตุ ส่วนนางน้อย (นามสมมุติ) ผู้เป็นแม่ไปมีสามีใหม่ ขณะตนอายุ 11 ขวบ ถูกนายหน้อยบังคับข่มขืนจนสำเร็จความใคร่ จากนั้นก็หาโอกาสข่มขืนเรื่อยมา แม้นขอร้องอ้อนวอนก็ไม่เป็นผล ระยะเวลาไม่นานนายหน้อยจะมีภรรยาใหม่คือนางสี (นามสมมุติ) และนำมาอยู่ร่วมชายคา แต่นายหน้อยก็ยังไม่เลิกพฤติกรรมชั่ว มักฉวยโอกาสขณะที่คนในบ้านออกไปทำงานบังคับข่มขืนสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง เมื่อไม่ยอมก็จะถูกทุบตี ทำให้ได้รับความบอบช้ำทั้งร่างกายและจิตใจ บางครั้งนายหน้อยลงมือข่มขืนต่อหน้าหลานชายวัย 2 ขวบ โดยไม่ละอายต่อบาปกรรมจนกระทั่งเมื่อวันที่ 7 ม.ค. ที่ผ่านมา ทนไม่ไหวได้ตัดสินใจหนีออกจากบ้านไปพักอาศัยอยู่กับเพื่อนชายคนหนึ่ง ใน อ่างทอง ประจวบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อนายหนุ่ยทราบเรื่องได้ตามไปอระวาดด้วยวามหึ่งหวง จากนั้นนำตัวกลับมาที่บ้าน แล้วพาไปฉีดยาคูมที่สถานพยาบาลแห่งหนึ่งใน จ.ปทุมธานี ก่อนจะนำตัวมาจับล่ามโซ่ติดกับเสาบ้าน ในขณะที่นางสี แม่เลี้ยง และนายเข้ม(นามสมมุติ) พี่ชายไม่กล้าเข้าไปช่วยเหลือ กระทั่งมีชาวบ้านผ่านมาพบเห็นแจ้งความตำรวจช่วยเหลือดังกล่าว ในขณะที่นายหนุ่ยให้การปฏิเสธอ้างว่าที่จับ น.ส.หน้อยตีตรวนเพราะลูกสาวหนีออกจากบ้านไปเกี่ยวกับเพื่อนชาย โดยเรียนรู้วิธีการตีตรวนมาจากเรือนจำขณะติดคุก จึงนำมาใช้กับลูกสาว

อย่างไรก็ตาม ระหว่างที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบปากคำคนทั้งสอง นางน้อย แม่ของ น.ส.หน้อย ทราบเรื่องเดินทางมาที่โรงพัก เมื่อเห็นหน้าลูกสาวถึงกับร้องไห้โฮ พร้อมเปิดเผยว่า ทราบเรื่องระแคะระคายจากเพื่อนบ้านมานานแล้ว แต่ไม่กล้ายื่นมือเข้าไปช่วยเหลือเพราะกลัวถูกนายหนุ่ยจะตำราญ หลังจากสอบปากคำตำรวจได้ส่งตัว น.ส.หน้อย ไปให้แพทย์ตรวจพร้อมประสานงานเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กมารับตัว น.ส.หน้อย ไปอยู่ในความอุปการะต่อไป ส่วนนายหนุ่ย ตำรวจแจ้งข้อหาเพิ่มคือข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงอายุต่ำกว่า 13 ปี ควคุมตัวดำเนินคดี

4.1.4.2 รุมโทรมอีกขยัดฉ.13ปี

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ปีที่ 55 ฉบับที่ 16817 วันศุกร์ที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547

รุมโทรมอีกขยัด ฉ. 13 ปี โพล่นักเรียนชั้นสังคมเลื่อนหนัก แง้งหินโผล่รายวัน ล่าสุด 10 ทรชนเมืองพิทยาฉุดเด็กหญิงวัย 13 ปี ขยี้สาวทหาห้องเช่า ข่มขืนยับสำเร็จความใคร่ถึง 4 คน ที่เหลือช่วยจับเปลื้องผ้า และนั่งเชียร์คังคั้น สูดระย้าจับกักขังข่มขืนยับถึง 3 คีน หยื้อฉวยโอกาสหนีรอดออกมาได้ แม่พาแจ้งความ ตำรวจบุกจับกุมแดนหิน ที่ลงมือได้ทันคว้นทั้ง 4 คน ที่เหลือหนีรอดสอบสวนยอมรับสิ้น ค้าน “สวนดุสิตโพล” ตำรวจจความคิดเห็นนักเรียนนักศึกษา เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ มองสังคมกำลังเลื่อโทรมเฉพาะด้านจิตใจและด้านศีลธรรมถึง 53.83%

เด็กหญิงวัย 13 ปี ถูกลวงรุมโทรมยับ รายนี้เปิดเผยขึ้น เมื่อเวลา 23.00 น. วันที่ 4 ก.พ. ขณะที่ พ.ต.ท.นพรุจ รัตนะนาม สารวัตร สภ.อ.บางละมุง จ.ชลบุรี กำลังปฏิบัติหน้าที่บนโรงพัก ได้มีนางน้อย(นามสมมุติ) อายุ 39 ปี บ้านอยู่หมู่ 5 ต.นาเกลือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี พา ค.ฉ.ติม (นามสมมุติ) อายุ 13 ปี ลูกสาว เข้าแจ้งความว่า ค.ฉ.ติม ถูกแดนทรชนลวงรุมโทรม แถมกักขังก่อนหนีรอดออกมาได้ เหตุเกิดที่ห้องเช่าหลังหนึ่งในสลัมติดทางรถไฟ ซอยวัดธรรมสามัคคี หมู่ 10 ต.หนองปรือ

สอบสวน ค.ฉ.ติม ให้การด้วยใบหน้าที่เศร้าหมองว่า เมื่อคืนวันที่ 1 ก.พ. ที่ผ่านมา ได้ขีร์รถจักรยานยนต์ไปดูคอนเสิร์ตนักร้องขวัญใจวัยรุ่น วง “แท็กซี” เปิดแสดงที่ลานคอนเสิร์ต ตรงข้ามบ่อดกปลา ถนนพิทยาสาข 3 ย่านพิทยาเหนือ หลังคอนเสิร์ตเลิกได้พบกับนายสุกษัย ชลาถัย อายุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19 ปี อยู่บ้านเลขที่ 310/6 หมู่ 9 ต.หนองปรือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ที่เคยรู้จักกันมาก่อน ปรากฏว่า นายศุภชัยชักชวนไปกินข้าวต้มแถวย่านพญาใต้

ด้วยความไว้ใจ จึงยอมให้นายศุภชัยซักรถและตั่งซ็อนท้าย ระหว่างทางนายศุภชัยกลับ พาไปที่ห้องเช่าในสลัมติดกับรางรถไฟ ซึ่งเป็นห้องของเพื่อนนายศุภชัย ชื่อ นายหนู่ย (นามสมมุติ) อายุ 15 ปี พอไปถึงพบว่านายหนู่ยกับพวกรออยู่อีก 9 คน นานศุภชัยลงมือสำเร็จความใคร่ก่อน จากนั้นตามด้วยนายหนู่ย เจ้าของห้อง นายวุฒินันท์ บุญทา อายุ 19 ปี และนายโชค (นามสมมุติ) อายุ 14 ปี ที่เหลืออีก 6 คน ไม่ได้ข่มขืน แต่ช่วยกันจับเปลื้องผ้าและนั่งเชียร์ดังลั่น

หลังจากถูกเรียงคิวจนครบทั้ง 4 คนแล้ว นายศุภชัย ได้จับขังไว้ในห้องไม่ยอมให้ออกไปไหน บังคับเรียงคิวติดต่อกันถึง 3 คืน พร้อมข่มขู่ห้ามนำเรื่องไปบอกใครไมเช่นนั้นจะฆ่าให้ตาย ตนฉวยโอกาสช่วงที่นายศุภชัยกับพวกเปลือหนีออกมาได้ พร้อมเล่าความจริงให้ผู้เป็นแม่รับทราบ ก่อนพามาแจ้งความในที่สุด

ภายหลังสอบปากคำ พ.ต.ท.นพรุจ พร้อมกำลังตำรวจนำตัว ด.ญ.ติ่ม เขื่อทรชนที่นทกม ไปตรวจที่เกิดเหตุพร้อมจับกุมนายศุภชัย นายวุฒินันท์ นายหนู่ย และนายโชคไว้ได้ ส่วนพวกที่เหลือ 6 คน หนีรอดหวุดหวิด สอบสวนผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ จึงนำตัวดำเนินคดี ขณะที่ ด.ญ.ติ่ม ส่งตรวจร่างกายที่ รพ.บางละมุง เพื่อเป็นหลักฐานประกอบสำนวนการสอบสวน

นายสมพงษ์ จิตระดับ อาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แสดงความคิดเห็น กรณีที่วัยรุ่นนวมกลุ่มเป็นแก๊งใช้มอเตอร์ไซด์เป็นพาหนะในการล่อครวเด็กหญิงอายุ 12-17 ปี ไปร่วมโทรมว่า สถานการณ์ในปีนี้น่าก่อนข้างรุนแรง แสดงให้เห็นว่าสังคมไทยกำลังป่วยอย่างหนัก สาเหตุหนึ่งมาจากการที่ปัญหาเสพติดลดลงจึงทำให้แก๊งวัยรุ่นเหล่านี้หันไปหาความสุขอย่างอื่น ประกอบการที่มีสื่อลามกโป๊ที่แผ่กระจายรุนแรง แพร่หลาย เมื่อวัยรุ่นไม่มีทางออกจึงก่อเหตุดังกล่าวขึ้น

นายสมพงษ์ กล่าวต่อว่า แนวทางการป้องกันนั้น ครูจะต้องกำชับเด็กหญิงอย่าไว้ใจเพื่อชาย โดยเฉพาะเพื่อนนักเรียนชายที่มีมอเตอร์ไซด์ เพื่อนที่หมกมุ่นอยู่กับวีซีดีโป๊ เพราะจะมีแนวโน้มถูกล่อไปร่วมโทรมได้ ขณะเดียวกันพ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องดูแลลูกมากขึ้นต้องขอมเหน็ดเหนื่อย ถ้าลูกหลานเป็นผู้หญิงต้องทำกิจการและกลับบ้านค่ำควรจะไปรับส่ง ทั้งไม่ควรให้เด็กออกจากบ้านหลัง 3 ทุ่ม หรือถ้าออกจากบ้านก็ต้องมีผู้ใหญ่ไปด้วย

วันเดียวกัน สวนดุสิตโพล สถาบันราชภัฏสวนดุสิต สสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาในเขตกรุงเทพฯ จำนวน 1,336 คน ในหัวข้อ “วัยรุ่นกับการล่วงละเมิดทางเพศ” ต่อคำถามถึงพฤติกรรมการร่วมโทรมหญิงของวัยรุ่นเป็นสัญญาณบ่งบอกอะไรนั้น นักเรียนนักศึกษามองว่าสังคมกำลังเสื่อมโทรม เฉพาะด้านจิตใจและศีลธรรมถึง 53.83% มองว่าเป็นค่านิยมที่ผิด ในกลุ่มวัยรุ่น 17.38% มองว่าสถาบันครอบครัวกำลังถูกระทบกระเทือนและความผูกพันในครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หายไป 16.67% มองว่าเป็นปัญหาสังคมรูปแบบใหม่ที่ต้องรีบเร่งแก้ไขและทำให้เกิดปัญหาสังคมอื่นตามมา 12.12%

ส่วนคำถามที่ว่านักเรียนนักศึกษาคิดว่าปัจจุบัน “วัยรุ่นหญิง” มีการสะสมแค้นผู้ชายจริงหรือไม่ ผลสำรวจเชื่อว่ามีจริง 49.16% ไม่แน่ใจ 37.98% ไม่เชื่อว่ามีจริง 12.86% สำหรับคำถามนักเรียนนักศึกษาเคยมีเพื่อนหรือคนรู้จักที่พฤติกรรมสะสมแค้นผู้ชายบ้างหรือไม่ ไม่เคย 75.13% เคยมี 24.87% และคำถามที่ว่าการรุมโทรมหญิงของวัยรุ่น กลายเป็นพฤติกรรมเลียนแบบตามแฟชั่นหรือไม่ มองว่าใช่ 62.19% มองว่าไม่ใช่ 37.81%

4.2 บทสรุปเนื้อเรื่องในการนำเสนอแนวความคิด

ในการใส่ทัศนคติส่วนตัวลงไปในงานชุดนี้นั้น ผมได้แบ่งงานออกเป็น 5 ชุด ซึ่งมีความแตกต่างกันในรายละเอียดของเหตุการณ์ และเรื่องราวที่ผมสมมุติขึ้น โดยได้รับอิทธิพลจากเหตุการณ์จริงซึ่งสามารถพบเห็นได้ในปัจจุบัน ซึ่งจะมีลักษณะร่วมกันคือ ทุกเรื่องที่ถูกกล่าวอ้างล้วนเป็นสิ่งที่แอบแฝงมากับความรักหรือสิ่งที่คนในปัจจุบันสร้างภาพและหลงเชื่อว่ามันคือความรัก มีความคลุมเครือซับซ้อน และสามารถเลื่อนไหลในด้านนิยามไปตามประสบการณ์ของผู้ชมงานได้อย่างไม่มีถูกหรือผิด

4.2.1 Fake1 เป็นเรื่องราวของผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของค่านิยมแบบวัตถุนิยม พยายามทำชีวิตให้มีความสมบูรณ์แบบสูงสุด เธอใช้เสื้อผ้าราคาแพง วัตถุนิยมกับของหรูหรา อีกทั้งพึ่งพาการศัลยกรรมเพื่อปกปิดข้อบกพร่องทางด้านร่างกายของเธอเพื่อความโดดเด่น เธอเปลี่ยนร่างกายเธอได้ไม่แตกต่างจากเสื้อผ้าราคาแพงพวกนั้น เพื่อความสมบูรณ์แบบและเพื่อเรียกร้องความสนใจของเพศตรงข้าม เธอเชื่อว่ามันคือความงามและคุณค่าที่แท้จริงที่จะนำมาซึ่งความรักที่เธอปรารถนา โดยไม่รู้ไม่ว่า การที่ยึดติดกับคุณค่าภายนอก ไม่รู้จักพอกับสิ่งที่ตนมีนั้น สร้างความพิกลพิการยิ่งกว่า ภายในจิตใจของเธอเอง

4.2.2 Fake2 เธอทำให้ผู้ชายทุกคนหลงไหลและคลั่งไคล้ไปกับความงามของเธอ และเธอก็ชอบที่ได้เป็นอย่างนั้น ใบหน้าที่แสนงดงาม เธอสามารถเปลี่ยนมันไปอีกหน้าในเวลากลางคืน โคมเจี้ยวเข้ายวน เธอขี้มให้ใครต่อใครแม้กระทั่งคนที่เธอแสนจะชิงชัง เครื่องสำอางที่เธอใช้ถูกทดลองคุณภาพมาเป็นอย่างดีจากสัตว์ชั้นต่ำที่เธอแสนจะรังเกียจ เธอไม่สนใจ ตราบใดที่มันสามารถเคลือบตัวคนที่แท้จริงไว้ภายในได้ แต่มันไม่จริง ไม่ใช่สิ่งคงทนถาวรเพราะไม่มีสิ่งใดที่ไม่เสื่อมสลาย เธอไม่สนใจ เธอพอกมันไว้แม้กระทั่งเวลานอน

4.2.3 Pain คนเราทุกคนล้วนเลือกที่จะทำ เลือกที่จะเป็นในสิ่งที่เราต้องการ เลือก ในสิ่งที่เราเห็นว่าสำคัญ ไม่ว่าจะมันจะต้องแลกกับอะไรบ้างก็ตาม เธอเป็นเพียงผู้หญิงที่ศรัทธาในความรัก และคิดว่ามันคือสิ่งที่เธอไม่อาจจะขาดได้ ภายใต้สภาพสังคมที่โหดร้าย เฉยชา ตัวใครตัวมันซึ่งเธอเองก็เป็นหนึ่งในนั้น กับผู้ชายเลวคนหนึ่งที่แสนเย็นชาเมื่อหมดความต้องการในตัวเธอ ความเจ็บ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปวดที่เธอได้รับ มันไม่สำคัญ แม้นสุดท้ายเขาก็จากไปเหลือไว้เพียงความทรงจำ เธอยังคงโหยหาความรักจากใครสักคน แม้นพวกเขาจะยังคงเฉยชา และจากลาไปในวันรุ่งขึ้นเหลือไว้เพียงความทรงจำนับครั้งไม่ถ้วน เธอยังคงโหยหาความรักและความเจ็บปวดที่เธอได้รับ มันไม่สำคัญ

4.2.4 Sex เธอต้องส่งเสียตัวเองและน้องอีกสองคนให้เรียนหนังสือ อีกทั้งพ่อ แม่ที่รออยู่บ้านนอก เธอจำเป็นต้องทำ เธอพูดไว้อย่างนั้น เป็นแค่ข้ออ้างเพื่อให้ตัวเองรู้สึกผิดน้อยลง กับความสนุกสนานที่เธอได้ทำ เธอเสียความสาวให้กับแฟนหนุ่มรุ่นพี่ตั้งแต่ 2 เธอเจ็บ เธอร้องไห้ และชื่นชอบมัน แฟนหนุ่มคนนั้นเป็นแค่บทเริ่มต้นของโศกนาฏกรรมอันแสนรื่นรมย์ของเธอ ไม่มีใครบังคับเธอได้ มันเป็นสิทธิของเธอ เพียงทาสแห่งกามารมณ์ และความฟุ้งเฟ้อที่ไม่เคยพอ สิ่งของใดที่เธอต้องการเธอก็หามาครอบครองได้ด้วยตัวของเธอเอง แค่ข้ออ้างเพื่อโยนบาปนี้ให้กับสังคม

4.2.5 Chain เธอไม่เคยมอบใจให้กับใครแม้แต่ชายที่หลับไหลอยู่ข้างกายเธอ เธอก้าวที่จะรักเพราะคนทุกคนมีความซับซ้อนเป็นของตัวเอง และการที่คนสองคนเกิดความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันก็คือความซับซ้อนมากขึ้นทวีคูณ เธอจึงวางใจกับความอิสระ ซึ่งกลับกลายเป็นการผูกมัดและสร้างกำแพงแห่งความหวาดกลัว เป็นสิ่งที่เธอสร้างไว้เพื่อป้องกันตัวเองบนหอคอยงาช้างซึ่งขณะเดียวกันก็ช่างเหน็บหนาวและแสนเจ็บปวด

4.3 ภาพร่าง

FAKE-01

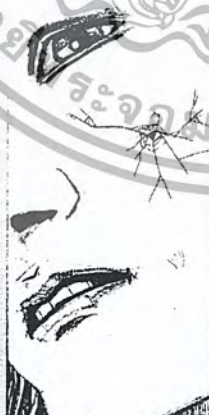

FINEART PHOTOGRAPHY

THE OTHER SIDE OF LOVE: SOMETHINGS ARE INSIDE

FAKE-02

PAIN

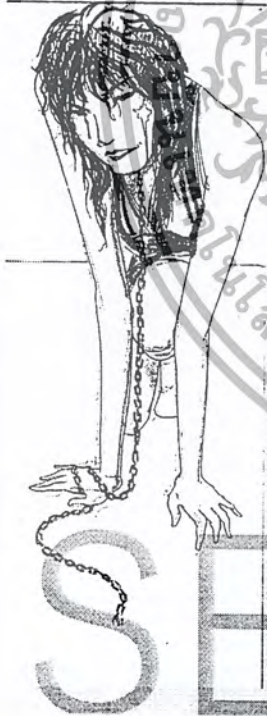
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FINEART PHOTOGRAPHY

THE OTHER SIDE OF LOVE: SOMETHINGS ARE INSIDE

CHAIN

SEX

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายและแผนผังการจัดแสง

- ฟิล์ม (Film) ใช้ฟิล์ม Kodak E100G สำหรับกล้อง Medium Format จำนวน 20ม้วน ถ้าง
ฟิล์มด้วยน้ำยา E-6

- กล้องและเลนส์ (Camera and Lens) ใช้กล้อง Medium Format ยี่ห้อ Mamiya รุ่น RB67
ร่วมกับเลนส์ Normal / Tele

- หัวไฟเดี่ยว (Mono Light) ยี่ห้อ Bowen กำลังไฟ 500 Watts

- เครื่องจ่ายไฟ (Power Pack) ยี่ห้อ Bowen กำลังไฟ 2500 Watts

- หัวไฟเชื่อมต่อกับเครื่องจ่ายไฟ (Power Pack's Lights) ยี่ห้อ Bowen กำลังไฟ 1000 Watts

- โคมไฟและบานบังคับแสง (Hood and Ban Doors)

- ขาบูม (Boom Stand)

- ขาดังไฟ (Santury)

- เครื่องวัดแสง (Lights Meter)

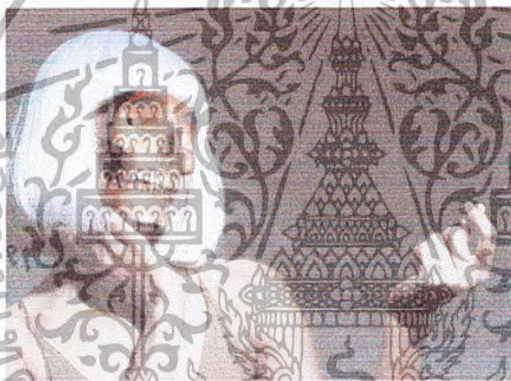
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ตัวอย่างวิธีการตกแต่งภาพด้วยคอมพิวเตอร์

-เปิดFileภาพที่จะทำการRetouchทั้งหมดเพื่อเลือกตำแหน่งการจัดวางภาพโดยคร่าวๆ

-Selectionรูปกระโหลกมาประกอบ ด้วยRasso ควรหือพื้นที่โดยรอบไว้เล็กน้อย ปรับขนาดให้ได้สัดส่วนตามต้องการ และปรับ Level และColour Balance ให้ใกล้เคียงกับภาพหลัก

-Selectionรูปหน้ามาประกอบ ด้วยRasso ปริมาณให้ได้สัดส่วนตามต้องการและปรับ Level และ Colour Balance ให้ใกล้เคียงกับภาพหลัก

-ตกแต่งรอยดำห็นิชองภาพต้นฉบับด้วย Stamp Tool

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Copy Layer หลักเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการปรับแต่งพื้นผิว ด้วย Stamp Tool ควรระวังการเคลื่อนตำแหน่งพื้นผิวที่แตกต่างกันจึงจะทำให้สูญเสียคุณสมบัติของภาพ
- ลดOpacity ของที่ปรับพื้นผิวเรียบร้อของตัววงเล็กน้อยเพื่อความกลมกลืนของน้ำหนัก
- สร้างVector Mask และSelectionพื้นที่โดยละเอียดการกึ่งกึ่งระดับความคมชัดที่ขอบวัตถุเพื่อกำหนดให้ใกล้เคียงกับภาพหลักมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-สร้างVector Mask และSelectionพื้นที่โดยละเอียดควรสังเกตระดับความคมชัดที่ขอบวัตถุเพื่อกำหนดให้ใกล้เคียงกับภาพหลักมากที่สุด Selectionผมจากภาพหลักขึ้นมาบังกระโหลก

-นำภาพจากหลังมาประกอบ เลือก Layer Order เป็น Multiply ปรับColour Balance ให้ใกล้เคียงกับภาพหลัก สร้างVector Mask และSelectionพื้นที่ที่ไม่ต้องการออกไป
-Flatten Image และใช้คำสั่ง Filter>Shapen>Unsharp Mask

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
ภาพผลงานจริง

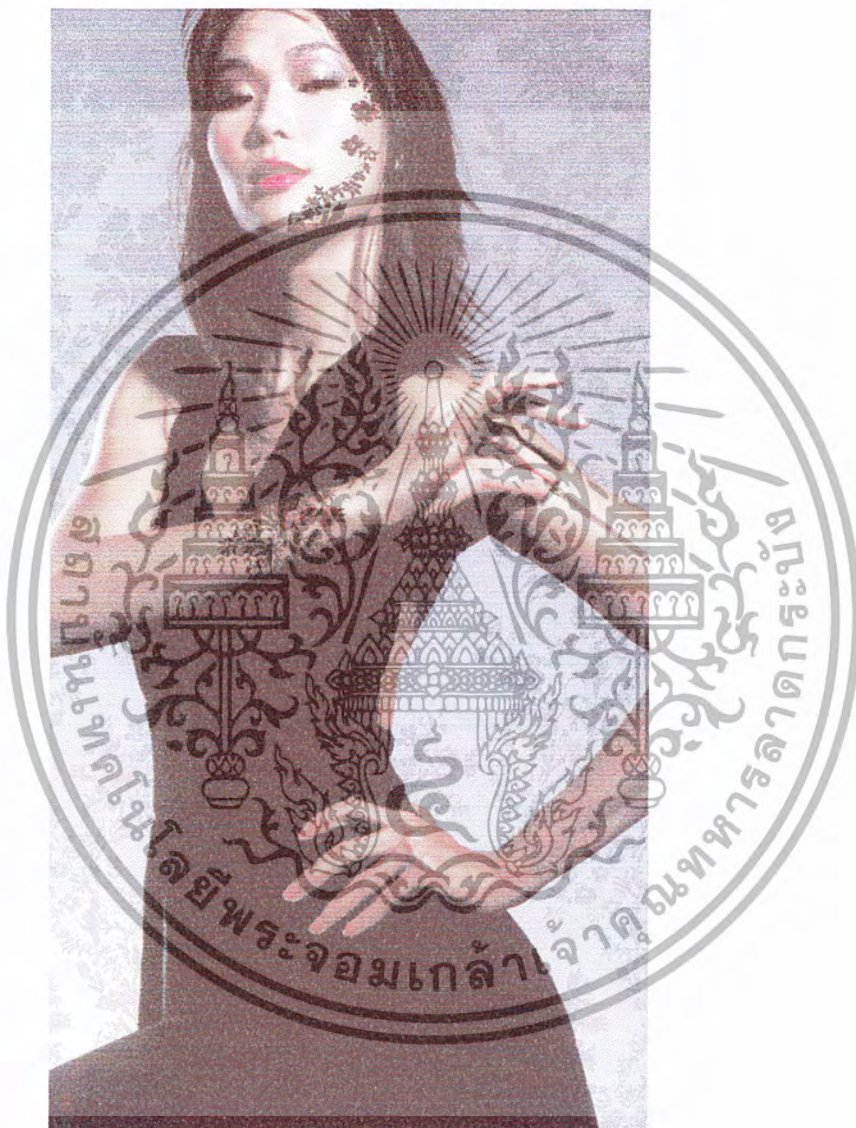
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

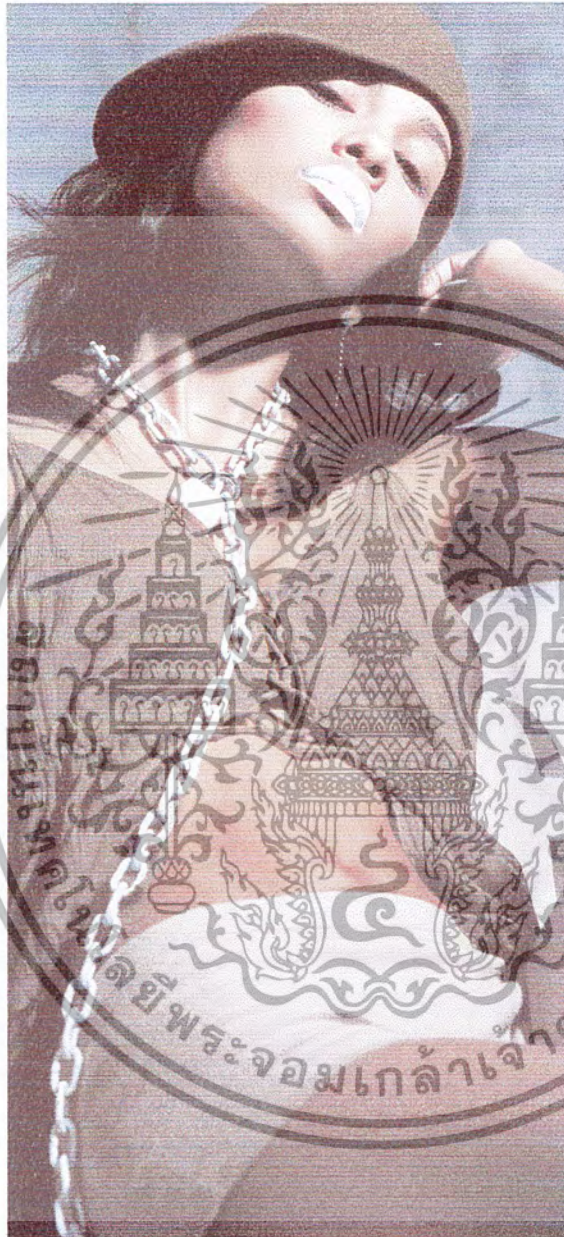
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป

ในการทำงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ผมได้ตั้งเป้าหมายที่จะดำเนินกระบวนการสร้างทุกขั้นตอนด้วยตนเอง เริ่มต้นตั้งแต่การคิดและจัดเกล้าแนวความคิดซึ่งได้ทำอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา การวางแผนงานที่มีระบบซึ่งได้รับคำแนะนำจากคุณกรกฤษ เจริญพินิจันท์ทำให้มอง คิด และทำได้ดีที่สุด โดยไม่หยุดตัวเองไว้เพียงแก่นางระดับนักศึกษา อันเป็นจุดเริ่มต้นของความอนุเคราะห์จากมืออาชีพในสายงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพ โดยที่ผมเป็นผู้เลือก ตัดสินใจ และควบคุมองค์ประกอบทุกด้านให้เป็นไปตามความต้องการที่จะนำเสนอ ซึ่งผมสามารถแก้ไขความบกพร่องต่างๆที่เกิดขึ้นด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือความอ่อนค้อยประสบการณ์ ด้วยการตกแต่งภาพด้วยคอมพิวเตอร์

แต่จุดเด่นนี้ก็กับเป็นการสร้างปัญหาได้เช่นกัน เนื่องจากความมั่นใจในความสามารถในด้านตกแต่งภาพด้วยคอมพิวเตอร์ ทำให้เกิดความมั่งงายในกระบวนการถ่าย อันเป็นส่วนทำลายเสน่ห์และคุณค่าของการถ่ายภาพลงไปไม่น้อย ดังนั้นการพึ่งพาเทคโนโลยีในการทำงานในฐานะช่างภาพนั้น เราควรวางแผนอย่างรอบคอบและจำกัดสัดส่วนในแต่ละกระบวนการอย่างชัดเจน โดยต้องพยายามสร้างภาพให้มีความสมบูรณ์สูงสุดด้วยกระบวนการถ่ายภาพเป็นอันดับแรก ซึ่งเราต้องมีภาพในหัว หรือรู้ความต้องการของตนเองต่อภาพที่จะปรากฏออกมาอย่างแท้จริง

ส่วนสาระสำคัญของเนื้อหาต้องการปลุกเร้าและกระตุ้นเตือน ความรู้สึกของผู้ชมให้พิจารณาทัศนคติของตนเองที่มีต่อความรักภายใต้สภาพสังคมปัจจุบัน ผ่านสัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ในแต่ละภาพของงานชุดนี้นั้น ผมมีความรู้สึกพึงพอใจในพัฒนาการทางความคิดของตนเองที่เกิดขึ้นเป็นลำดับตามประสบการณ์ในการสร้างงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่บอกตัวตน ความคิด ความรู้สึก ทัศนคติที่ยังคงดำเนินต่อไปอย่างมั่นคงในสายอาชีพนี้สืบไป

บรรณานุกรม

Renate Ulmer, Mucha, Taschen, ISBN 3-8228-8574-6

Gilles Neret, Gustav Klimt, Taschen, ISBN 3-8228-5980-X

หนึ่งธิดา, Klimt, พีรภาพ สำนักพิมพ์, ISBN 974-7430-47-9

The Master 2, Black and White, ISBN 0650000420

Tim Burton, The Melancholy Death of Oyster Boy & The Other, ISBN 974-322-423-8

จิรภา เต็งไทรรัตน์ และคณะ, จิตวิทยาทั่วไป, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ISBN 974-571-810-6

วินทร์ เลียววาริณ, สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน, ISBN 974-85855-0-6

วินทร์ เลียววาริณ, หนึ่งวันเดียวกัน, ISBN 974-90048-3-3

อารียา ชุมสาย, ลูกอี๊ด, ISBN 974-87918-8-2

Tan Hock Beng, Tropical Paradise, ISBN 981-4019-03-8

สุจิตร์ อิทธิพล, เส้นสายลายศิลป์, พูธิ พรินติ้ง

<http://guilds.outpost10f.com/~film/bios/camera/burton.htm>

www.sextonblake.com/klimt_bio.htm

www.erwinolaf.com

www.goodoleint.com

www.marilynmanson.com

www.google.com

ภาพยนตร์ เรื่อง Edward Scissorhand

ภาพยนตร์ เรื่อง Batman

ภาพยนตร์ เรื่อง Batman Return

ภาพยนตร์ เรื่อง Batman Forever

ภาพยนตร์ เรื่อง Nightmare Before Christmas

ภาพยนตร์ เรื่อง Mars Attacks

ภาพยนตร์ เรื่อง Sleepy Hollow

ภาพยนตร์ เรื่อง Planet of The Apes

ภาพยนตร์ เรื่อง The Cell

บทสัมภาษณ์อาจารย์วิทวัน จันทร, อรรถสิทธิ์ ศรีสิทธิ์, ธันวาคม 2546

บทสัมภาษณ์คุณ สรวุฑ แพนสิงห์, อรรถสิทธิ์ ศรีสิทธิ์, มกราคม 2547

บทสัมภาษณ์คุณกรกฤษ เจียรพินิจนันท์, อรรถสิทธิ์ ศรีสิทธิ์, มีนาคม 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อ นายอรรถสิทธิ์ ศรีสิทธิ์ วัน เดือน ปีเกิด 23 สิงหาคม 2523 อายุ 24 ปี
ที่อยู่ปัจจุบัน 552/20 ซอยแอนเน็กซ์30 ถนนพหลโยธิน แขวงสายไหม เขตสายไหม กทม.
10220

เบอร์โทรศัพท์ 01-901-2443

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ สูง 178 ซม. น้ำหนัก 62 กก.

เลขที่ประจำตัวประชาชน 3-4099-00310-37-4

สถานที่เกิด ขอนแก่น

ชื่อบิดา โกสินทร์ ศรีสิทธิ์ วัน เดือน ปีเกิด 15 พฤษภาคม 2489 อาชีพ รับราชการตำรวจ

ชื่อมารดา สุกัญญา เต็บโต วัน เดือน ปีเกิด 3 กรกฎาคม 2498 อาชีพ แม่บ้าน

ข้อมูลการศึกษา Education Date

Level of Education	Name of Institution	Province	Year Attend		Major Subject
			Form	To	
Secondary School	ร.ร.มิ่งเมือง ขอนแก่น	Khon Kaen	2535 / 1992	2537 / 1994	
High School	ร.ร.แก่นนคร วิทยาลัย	Khon Kaen	2538 / 1995	2540 / 1997	ศิลป์ – ศิลปะ (Arts)
University	สถาบัน เทคโนโลยี พระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	Bangkok	2543 / 2000	2546 / 2003	Communication Arts and Design (Photography)

อื่นๆ ปีการศึกษา 2541-2542 ได้ศึกษาเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาออกแบบนิเทศศิลป์ด้วยการสอบโควต้าพิเศษของทางมหาวิทยาลัย ก่อนที่จะสอบเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้วยความสนใจในการถ่ายภาพและกระบวนการผลิตและการสื่อสาร สื่อต่างๆภายในศูนย์กลางของประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมในมหาวิทยาลัย University Activities

- 2541 นักกีฬาบาสเกตบอลคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 2542 ร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปะกลุ่มกัลปพฤกษ์ ครั้งที่4 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 2543 บรรณาธิการฝ่ายศิลป์หนังสือ Seek ในโครงการรับน้องใหม่ปีการศึกษา 2543 ของสโมสรนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 2545 คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ประจำสาขาวิชาการถ่ายภาพ นิเทศศิลป์ลาดกระบัง
- 2545 รองหัวหน้าฝ่ายศิลป์ องค์กร SIC (Student Informaton Center)
- 2546 บรรณาธิการฝ่ายศิลป์หนังสือแองสึม

เกียรติประวัติและกิจกรรมสังคม Social Activities

- 2545 คณะกรรมการ / วิทยากรพิเศษ โครงการสอนการถ่ายภาพเบื้องต้น ในรายการ ITV Campus series
- 2545 ร่วมแสดงงานนิทรรศการภาพถ่าย กลุ่ม BUNATU KORUP ณ พระนครบาร์ Gallery
- 2547 ชนะเลิศการประกวดการ์ตูนอนิเมชัน งาน TAM (Thailand Animation and Multimedia)2004

ประวัติการฝึกงาน

1. ระยะเวลา วันที่ 8-25 ตุลาคม 2544

หน่วยงาน A STUDIO

ประเภทงานที่รับผิดชอบ เจ้าหน้าที่ / ผู้ช่วยช่างภาพประจำสตูดิโอ

2. ระยะเวลา วันที่ 17 เมษายน - 24 พฤษภาคม 2545

หน่วยงาน PN STUDIO

ประเภทงานที่รับผิดชอบ เจ้าหน้าที่ / ผู้ช่วยช่างภาพประจำสตูดิโอ

3. ระยะเวลา วันที่ 14 ตุลาคม – 18 พฤศจิกายน 2545

หน่วยงาน นิตยสารเปรียว

ประเภทงานที่รับผิดชอบ เจ้าหน้าที่ฝ่ายศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้